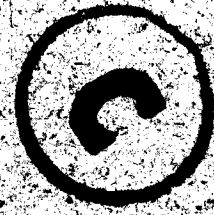

1470

வித்யாதனம்

நவம்பர் 1937

π
n20, n350
n37
248 366, 1.67
~~248 366~~

176

வித்யாதனம்

(TAMIL TREASURE CHEST)

Vol. 1.

செப்டம்பர் 1937 (ஏழாம்)

No. 8.

JL
m24, N384D.
N37.1.6 7.
218 366.

பக்கம்.	பக்கம்.
1. பத்திராதிபர் குறிப்பு	1
2. ஜீவிய மாலிகை	2
3. கற்கும் முறை	4
4. 'அவிசுவாஸத்திற்கு இடமில்லை'	7
5. "கர்த்தர் கொடுத்தார் கர்த்தர் எடுத்தார்"	8
6. வேத வாசிப்பு	9
7. "கொடுமாவ வார்த்தைகள் கோபத்தைக் களப்பும்"	10
8. பிள்ளைகளுக்கூரிய படங்கள்	14
9. துறையுக் அரங்கு	15
10. வண்டிரங்களைப் பற்றும் செய்திகள்	17
11. கணித வினையாட்டுகள் சிறு	
பிள்ளைகளுக்கூரியது	18
12. கிறிஸ்து ஐயந்திக் கதை	19

பத்திரிகையின் சந்தா விபரம்.

பிரதி ஒன்றுக்கு	...	அணா 1
வருஷ சந்தா	...	ரூ. 1—0—0
வெளி நாடுகளுக்கு	...	ரூ. 1—3—0

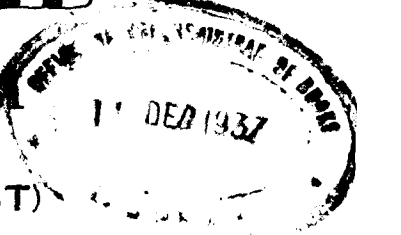
REV. T. A. FENN,
Editor, Vidyadhanam,
12, Venkata Maistry Street,
George Town,
MADRAS

வியாதனம்

VIDYADHANAM

(TAMIL TREASURE CHEST)

தொகுதி 1.

நவம்பர்மீ 1937வரு

பகுதி 8.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

கடந்த மாதம் வெளிவந்த விலங்குர் நிருபத்திற்குப் பதிலுண்டா? ஆக்கியோன் யானையின் அகிசயமான கரம் துதிக்கை எனக் கண்டுபிடித்தீர்களா? இன்னும் அநேக கிளேகி தர் உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

கற்கும் முறையைப்பற்றி இம்மாதமும் படித்து பாருங்கள். இன்னும் வரும். மாதத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் வாசிக்கத்தக்கதாக வேதபாகம் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதின்படி ஒழுங் காய் வாசித்துவந்தால் மிகுந்த பிரயோஜனம் உண்டு. "தான் வெட்டின குழியில் தானே விழுந்தவனை"ப் பார்க்கலாம். கொடுமாவ வார்த்தை கோபத்தைப் பிறப்பித்த வரலாறு எவ்வாறு என்பதை விளக்கும் கதையையுங் காணலாம்.

குடும்பப் பயிற்சியின் பக்கம் மகா விசேஷித்தது. கவனித்து வாசியுங்கள். சுகாதாரக் குறிப்புகள் எழுதப்பட்டுள்ளது. கணக்குக் கற்பிக்கும் வினையாட்டு முறையைப்பற்றியும் இனி மாதந்தோறும் இதில் எழுதப்படும். வீட்டு சாமான்களைப் பாதுகாக்கும் வழிவகைகளைப்பற்றி வாசித்துப் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குப் பேருதவி புரியலாம். பூமிசாஸ்திரப் பாடசம்பந்தமான கடிதீழும் இம்மாதம் வெளிவரும்.

வியாதனத்தில் வெளிவரும் விஷயங்களில் ஏதேனும் குறைகளுண்டென்று நீங்கள் எறிந்திருந்தால் அதைப் பத்திராதிபருக்குத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். உங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிய ஆசிக்கின்றோம். இதில் எவ்விஷயம் பிரயோஜனமானது என்பதைப்பற்றியும் எழுதும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

கடைசி பக்கத்தில் ஏதேனும் ஒரு நல்ல படம் அச்சிடப்படும். படம் சேர்க்கின்ற பிள்ளைகள் ஒரு நல்ல படப் புஸ்தகம் செய்ய ஏதுவுண்டாகும்.

ஜீவிய மானிகை

சீமான் ஒருவன் தன் வேலைக்காரியை விவாகம் செய்யத் தீர்மானித்திருக்கும் மனிதனிடத்தில் பணங்கொடுத்து ஒரு மானிகை கட்டுப்படி வேலை கொடுத்தான். மானிகையின் அளவு, கட்டும் செலவின் சுணக்கு முதலியவற்றைக் கொடுத்துத் தான் அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பா போய்த் திரும்புவதற்குள்ளாக அம்மானிகை கட்டித் தீர்த்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி வேலையை ஒப்படைத்தான். அந்த மனிதனுக்கு அதிக சந்தோஷம். தன் வேலையை மேல் பார்க்க ஆளில்லாதபடியால் தான் இஷ்டம்போல் செய்துகொள்ளலாம் என்று எண்ணி வெளிப் பார்வைக்கு அழகாய்த் தோன்றும் ஒரு மானிகையைக் கட்டினான். பூமிக்குக் கீழ் புதைக்கப் பட்ட குழாய்களில்லாம் ஒன்றுக்கும் உதவாத சேவலமானவை. சொற்ப விலைக்குக் கிடைத்தவை. குழாய்களும் ஒன்றோடொன்று சரியாய்ப் பொருந்துபடி இணைக்கப்படவில்லை. ஜன்னல் கதவுகளும் சரியான மரத்தில் செய்யப்படவில்லை. காண்கூடாத இடங்களில் மச்சப்பா வும்போது கேவலமான ஜாமான்களை உபயோகித்துப் பிரயோஜனமில்லாத வேலை செய்து முடித்தனன். இணைப்புக் கற்கள் கொடுத்துக் கட்டாததால் பிளவு காணப்பட்டபோது சாந்து வைத்தடைத்துப் பிளவை மறைத்தனன். வெளிப்பார்வைக்கு நன்றாய் இருக்கும்படி சாயம் பூசி வாரினிஷ் அடித்தனன். அதின் பலனாக ஏராளமான பணத்தைக் கொள்ளையடித்தனன்.

ஐரோப்பா சென்றவர் மீண்டு வந்தபோது வேலை முடித்தவன் அவரைக் கட்டிக் கொண்டுபோய் நேர்த்தியாய்த் தோன்றுகின்ற பாகங்களை யெல்லாம் காட்டி அவ்வித அழகான மானிகை அவ்வூரில் வேறெங்கு மகப்படாது என மொழிந்தனன்.

“உனக்கு அம்மானிகையின்மீது அவ்வளவு மகிப்பு இருக்கிறதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன். நீயும் உன் மனைவியும் வசிப்பதற்கென்றே நான் அதைக் கட்டி உங்களுக்கு அந்த மானிகையை என் தலிபாண நன்கொடையாகத் தருகின்றேன்” என்று எழுமாண்கூறினான்.

அந்த மனிதனின் முகநாடி வேறுபட்டது. ஒழுக்குக் குழாய்களும், கேவலமான ஜன்னல்களும், கதவுகளும், தனம் போட்டு மூடாத மூலைகளும், மழை பெய்தால் ஒழுகக்கூடிய மேல் மச்சம் தன் கண்முன் நின்றன. மற்றவர்கள் வசிப்பதற்கு நல்ல மானிகை என்று சொன்னவன் தான் வசிப்பதற்கு ஏற்றது என்று எண்ண மனமற்றவனாய் நின்றனன்.

அவன் ஒரு மடையன், செட்டவன் என எண்ணுகின்றாயோ? “நீயே அந்த மனுஷன்!” நீ வசிக்கும்படி ஒரு மானிகை கட்டுவதற்கு உன் வசம் அந்த வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாம் ஒவ்வொருவரும் பல மானிகைகள் கட்டுகின்றோம்:—

1. சரீர மானிகை. ஆகாரம் அருந்தும்போதெல்லாம் சரீர மானிகையைக் கட்டுகின்றாய். உன் வழக்க பழக்கங்கள் அம்மானிகையைக் கட்டும் ஜாமான்கள். உன் தேகாப்பியாசம், பருகும் சுத்தமான பானம், உட்கொள்ளும் சுத்த ஆகாயம், கால ஒழுங்குகள் யாவும் உன் மானிகை கட்ட உபயோகிக்கும் சல், மண், மரம், சுண்ணாம்பு முதலியவை. ஏற்ற ஆகாரப் பொருள் அல்லாதவற்றை அருந்த இடங்கொடாவிடில் பெருந்தினிக்காரர் கோபங்கொள்ளுகின்றனர். சிலர் சோம்பேறிகள். சிலர் கழுவப் பெருக்கமாட்டார்கள். நேரத்தில் தூங்கப் போக நீங்கள் இப்படி இருந்தால் பெரியவர்களாகும்போது நீங்கள் வசிக்கும்படி நல்ல

சரீர மானிகை உங்களுக்கு இருக்கமாட்டாது. உங்கள் ஆகாரப் பையோ கல்லீரலோ உங்களுக்கு கஷ்டம் கொடுத்தால், நீங்கள் பெலவீனராயும் கட்டு நெஞ்சடையோராயும் இருந்தால் சுகமுள்ளவர்கள் செய்யக் கூடியவற்றை செய்ய முடியாமலிருந்தால் இதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்களே உங்கள் சரீர மானிகையைக் கட்டுகின்றவர்கள். நீங்களே அதில் வசிக்கவேண்டியவர்கள்.

2. மன மானிகை. இதிலே உங்கள் யோசனை யாவும் நடக்கும். உண்மையுள்ளவற்றையோ உண்மையற்றவற்றையோ, எதைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள்? நீங்கள் படிக்கின்றவை, பாடம் ஆயத்தா பண்ணும் வகை, சுவனம், புத்திக்கூர்மை, ஒழுங்கு முதலிய வழக்க பழக்கங்களைக் கொண்டு இம்மானிகையைக் கட்டுகின்றீர்கள். மாணவராயிருக்கும்போது நல்ல ஜாமான்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பாடசாலையில் உபாத்தி மாறோடு விளையாடலாம் என்று எண்ணுகிற மாணவரை நான் அறிவேன். உங்களை வேலை செய்து முடிக்கும்படி ஏவும் உபாத்திமாருக்கு ஒரு மார்க்கும், உபாத்திமாரை ஏமாற்றி ஹெய்ல்கொண்டால் உங்களுக்கு ஒரு மார்க்கும் என்று வைத்து விளையாடுகிறவர்கள் மாணவருள் எத்தனை? உங்கள் மன மானிகையில் துவராங்கள் ஏற்படுமாயின் உங்கள் உபாத்தியாயருக்கல்ல உங்களுக்கே கெடுதல் உண்டாகும். நீங்களே அதில் வசிக்கவேண்டியவர்கள்.

3. இதய மானிகை. நீங்கள் கட்டும் மானிகைகளுள் சிறந்தது இதய மானிகையே! அதைச் சரியாய்க் கட்டுகின்றீர்களா? சில அறிவினிகள் அதைத் தங்களுக்கென்றே கட்டுகின்றனர். பிறகு அவர்கள் விருத்தாப்பிய காலத்தில் தனியாயிருக்கவேண்டிய திருக்கும். விசாலமற்ற, இருண்ட, இடமில்லாத மானிகைதான் அவர்களுடையதாகும். அதில் நல்ல ஜாமான்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இழிவான புத்தியும், பொறாமையும், பேராசையும் கெடுதல் புத்தியும் வெகுசாலம் நிலைக்காது. ஆனால் அநுதாபம், தாராள சிந்தை, மரியாதை முதலியன நிலைவரமான ஜாமான்கள். அழகான மானிகை கட்டலாம். அநேக சிநேகிதர் நாடி வருவார்கள். ஜீவனின் கர்த்தாவும் உட்பிரவேசிப்பார். உனக்கு மாத்திரம் இடமிருக்கத்தக்கதாய் மானிகை கட்டப்பட்டால் அவருக்கு இடமிராது. எந்த மானிகை கட்டப்போகின்றாய், அழகிய மானிகையோ, அல்லது இருண்ட இடயற்ற சிறைச்சாலையோ?

இந்த மானிகை கட்டுவது எவ்வளவு முக்கியம். நீ மாத்திரம் கட்டுவது கூடாத காரியம். கடவுளே பெரிய சித்திரக்காரன். இயேசு கிறிஸ்துவில் நமக்கு மாதிரிப் படங் கொடுத்திருக்கின்றார். இயேசுவே அஸ்திபாரம். அந்த அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டுவோமானால் தப்பிதேவற்படாது. நமது சொந்த முறையில் கட்டுவோமானால், சுவர்கள் நிற்காது. பிளவு ஏற்படும். கட்டிடம் விழுந்துவிடும்.

மௌன மணி நேரம்.

“தருக்களை நடுவன் கடவுளின் தொண்டன்.
பின்னடி யாருக்குப் பேருபகாரம் செய்கின்றான்.
முன்னறியாதார் அவனை ஆசீர்வதிப்பர்”

HENRY VAN DYKE

218366
N 3840

N 37.1.67

கற்கும் முறை II

(Mary Jean Daily)

(தொடர்ச்சி)

3. மன நிலை தனக்கு சக்தியுண்டென்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்போது ஒருவன் செய்ய விரும்பும் காரியத்துக்குப் போதுமான சக்தி வெளியாகின்றது. இந்நம்பிக்கை முன் அதுபவத்தினால் ஏற்படலாம். அல்லது தன் கூட்டாளிகளிடமிருந்து கிடைத்திருக்கலாம். மாணவர் சக்திக்குத்தக்கதான பாடம் கொடுப்பது உபாத்தியாயரிடமிருக்கின்றது. இவ்வித நம்பிக்கை கொள்வது கலாசாலை மாணவருக்குக் கஷ்டம். எனினும் சித்தியடைவதற்குச் சித் தங்கொள்ளும் தீர்மானம் ஏற்படும்போது செய்யக்கூடாத காரியமும் கைகூடும்.

கோபமாயிருக்கும்போது கல்வி கற்க முடியாது. கோபம் தீருமட்டும் உலாவி வா வேண்டும். அல்லது கஷ்டமான கைத்தொழில் செய்யவேண்டும். பிறகு படித்தால் மனநிற் தங்கும்.

மனநிலை மகா முக்கியமானது. அநேக மாணவருக்குப் படிக்க ஆரம்பிப்பதுதான் கஷ்டம். சரியான மனநிலை ஏற்படும்வரைக்கும் படிக்காமல் நேரத்தை நஷ்டப்படுத்தும் மாணவர் எத்தனை? ஒரே தீர்மானமாய் உட்கார்ந்தால் அதிவிரைவில் மனநிலை ஏற்படும். சித்தியுள்ள வேலை செய்யலாம். கால அட்டவணை வைத்து வேலைசெய்தால் சித்தி யடையலாம். ஒவ்வொரு பாடத்தையும் படிக்க ஒவ்வொரு நேரம் தெரிந்துகொண்டு அதற்குள்ளாகப் படித்து முடிக்கப் பிரயாசப்பட்டால் எளிதில் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்றுக்கொள்ள இடமுண்டு.

4. நேரம். எந்நேரமும் நல்நேரமே! ஆயினும் பகலில் முன்னேரம் படித்தால் அதிக சீக்கிரம் திட்டவட்டமாகப் படிக்க முடியும். காலைநேரம் அநேகர் சிறந்த வேலை செய்கின்றனர். இரவு எட்டு மணி வரை, படிக்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே போகின்றது. அதற்கு மேல் கொஞ்சம் படிக்கக்கூடிய சக்தியுண்டாகும். யோசிக்கும் பாடங்களை காலைநேரம் வழக்கமான வேலைகளை மாலைநேரம் செய்வது நல்லது.

5. இளைப்பாறுதலும் வேலை மாறுதலும். வேலை மாறுதலிருப்பது அவசியம். அதிக வேலை செய்பமுடியும். ஒரே வேலையில் அதிக நேரம் செலவழித்தால் களைப்பு உண்டாகும். எந்த வேலையிலும் இடையில் இளைப்பாறு இடங்கிடைத்தால் நல்ல வேலை செய்யலாம். இரும்பு வேலையில் பன்னிரண்டு நிமிஷத்துக்கு ஒரு தடவை ஒரு நிமிஷம் இளைப்பாறினால் நல்ல வேலை செய்யலாம். கைத்துண்டு மடிக்கிற வேலையில் ஐந்து நிமிஷத்துக்கு ஒரு நிமிஷம் இளைப்பாறு தல் தேவை. மனோபிரகாரமான வேலையில் சித்தி கிடைக்க வேண்டுமானால் முப்பது நிமிஷத் துக்குப் பின்பு கொஞ்சம் இளைப்பாறுதல் தேவை. அறையிலே சில நிமிஷம் உலாவினாலும் போதும். இடைக்கிடையே கண்ணை மூடித் திறப்பது நல்லது. தூரத்திலுள்ள பொருட்களை அல்லது காட்சிகளைக் காண்பதும் நல்லது. இளைப்பாறு அதிக நேரம் அவசியமில்லை.

பரிபூரண வளர்ச்சிக்கு பழக்கம் பிரதானம் என்பாருளர். இது பரிபூரண உண்மையன்று. பழக்கம் திறமை யளிக்கின்றது. எனினும் அது காலத்தைப் பொருத்தது. தினசரி பழகுகின்றவர்கள் எந்தப் கைப்பழக்கத்திற்கும் அதிக நேரம் செலவிடக்கூடாது. அந்தந்தத் தொழிலுக்குத் தக்கதாக ஐந்து முதல் பதினைந்து நிமிஷம் வரை நேரம் செலவிடலாம். இரண்டு மூன்று நாள் துவக்கத்தில் அதிக நேரம் செலவழித்துவிட்டாலும் பரவாயில்லை. விரைவில் அதை சரிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

6. கால ஆதாயம். புஸ்தகங்கள் எடுப்பதிலும் பச்சைகள் திருப்புவதிலும் காலங் கடத்துகின்றவர்களுள், கால ஆதாயம் முக்கியமானது. ஒரு மாணவன் முன்னுமணி நேரம் சமஸ்கிருதம் படிப்பதற்குள்ளாக முப்பது நிமிஷம் ஆதாயம் பண்ணக்கூடியவனானான். இலக்கணப் புஸ்தகத்தில் அடிக்கடி திருப்பவேண்டிய பக்கங்களுக்கு அடையாளம் வைத்திருந்தான். படிக்கவேண்டிய பாடங்களையும் எளிதில் எடுத்துப் படிக்கத்தக்கதாகப் புஸ்தகங்களில் அடையாளம் வைத்திருந்தான். தேவையான புஸ்தகங்களையும் மேசையில் வரிசைக்கிரமமாய் அடுக்கிவைத்திருந்தான். ஆறு மணி நேரத்தில் படிக்கக்கூடியதை ஐந்து மணி நேரத்தில் முடிக்கக்கூடியவனானான். கால ஆதாயங் செய்யப் படிக்கவேண்டும். எவ்வளவு சிக்கிரம் மாணவர் படிக்க ஆயத்தப்படுகிறார்களென்று கவனிக்கவேண்டும். கடிதம்செய்யும் பாரித்யுடையோர் எதையும் எளிதில் செய்வார்.

7. தூண்டுகோல். இது மிகவும் அவசியம். காலிபோர்னியா சர்வகலாசாலையிலுள்ள சார்ல்ஸ் அம்மையார் சாதிப்பது யாதெனில் “தாம் கற்கும் வேலை சந்தேஷகர மாயிருக்கும் என்று எண்ணிக் கற்கின்றவர்கள் இறுதியில் சித்தியடைகின்றனர்” புத்தியுள்ள உபாத்தியாயர் இம்முறையைக் கையாடி பாடத்தில் பிரீதியுண்டாக்குகின்றனர். பாடம் படிக்கும் நோக்கம் சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டின் மூலமாய்க் கிடைக்கும்படி பண்ணும் பிரைமரி உபாத்தியாயர் எத்தனை? எளிதில் சுற்றுக்கொள்ள இடந்தரும் இத்தகைய விளையாட்டுகளே வெகுமிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் பிரயோஜனமான தூண்டுகோல். பேருக்கு நேரே பட்சத்திரம் ஒட்டி வைப்பதைக் காட்டிலும் பாட முடிவில் மிட்டாய் கொடுப்பதைக்காட்டிலும் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுகளே ஏற்ற தூண்டுகோல்.

போட்டி போடுதல் ஒரு நல்ல தூண்டுகோல். வகுப்பு மதிப்புப் பஞ்சிகை (Roll of Honour) மூலமாய் பிள்ளைகளுக்குத் தூண்டுகோல் கிடைக்கின்றது. இது சிலருக்கு மாத்திரம் பிரயோஜனம். சம பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்ட கட்சிகள் ஏற்படுத்துவது நல்லது. இந்தக் கட்சிமுறையில் கெட்டிக்காரப் பிள்ளைகள் தங்கள் கட்சியில் அறிவிற குறைவா யிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கு உதவிசெய்ய ஏதுவுண்டு. குறைவான பிள்ளைகளும் தங்கள் கட்சி ஜெயிப்பதற்காக விசேஷ முயற்சி எடுத்துப் படிப்பார்கள்.

இன்னொரு தூண்டுகோல் தன் முன்னிலைமையோடு பின்னிலைமையை ஒத்துப்பார்த்துத் தேர்ச்சியடைவது.

8. குறைவின் அறிவு. மாணவர் தம் குறை இன்னதென அறிவது அவசியம். குறைவு இன்னது என்னும் அறிவு இல்லாதவன் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்தாலும் முன்னேறுவது அசாத்தியம் என தாரீன்டைக் கூறுகின்றார். தங்கள் மார்க் இன்னதென அறியாத மாணவரைவிட அறிந்தவர் செய்த வேலை நூற்றுக்கு பதினெட்டு மடங்கு நல்ல வேலை என்று ஆர்ப்ஸ் கூறுகின்றார். தங்கள் மார்க் இன்னதென அறிந்த மாணவர் சொற்ப முயற்சியால் அதிக சித்தியடையக்கூடியவர்களாயிருக்கின்றனர் என்று ரைட் கூறுகின்றார். ஓர் உபாத்தியாயர் அடிக்கடி கேள்வி கொடுத்து மாணவர் எழுதும் விடைகளைத் திருத்திக் கொடுப்பது அவசியம். தாங்களே விடை எழுதித் திருத்தும்படி இடங்கொடுக்கவேண்டும். சரியான காலத்தில் விடை எழுதி பிழை திருத்தி மார்க் கொடுக்கப் பழகுவார்களானால் உண்மையுள்ளவர்களாக யிருக்கவும் முன்னேறவும் சுய பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

9. நோக்கம். எதைக் கற்பினும் ஒரு நோக்கத்தோடே கற்றால் பிரயோஜனமுண்டு. வாசிப்பதினால் மாத்திரம் பலனென்றுமில்லை. புத்தியுள்ள உபாத்தியாயர் சில கேள்விகளை எழுதிப்போட்டு மாணவர் விடை கண்டுபிடிக்கும் நோக்கமாகப் படிக்கப் பக்கங்கள் குறித்து விடுவார். மாணவர் வாசிக்கும் பாகத்தை விளக்கிக்கொண்டால், மாத்திரம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை கண்டுபிடிக்க முடியும்.

பரீட்சையைப்பற்றிப் பேசாமல் பாடம் படித்துக்கொடுத்தால் மாணவர் இருபது நாளில் படித்தவற்றை மறந்துவிடுகின்றனர் என்று ஜெர்மேன் கூறுகின்றார். பரீட்சைக்காக படிக்கின்றவர்கள் மறப்பது அரிது. வாசித்தவுடனே கேள்விகேட்டால் அதற்காகக் கவலையாய் வாசிக்கும்படி மாணவர் தூண்டப்படுவர். அடிக்கடி பரீட்சை வைத்தால் ஞாபக சக்தி விருத்தியாகும்.

ஞாபகம் பண்ணவேண்டும் என்ற விருப்பமே நூற்றுக்கு 10 முதல் 60 வீதம் ஞாபக சக்தியை விருத்தி செய்கின்றது. உபாத்தியாயர் பாடங் கேட்பார்கள் என்ற நிச்சயமுண்டானால் மாணவர் நூற்றுக்கு 50 வீதம் அதிக நன்றாய் படிப்பார்கள் என்று பீற்றர்சன் கூறுகின்றனர். இதுவும் மனநிலையைச் சார்ந்ததே. கற்கு மாவ லில்லையாயின் கற்பவரெவர்? பன்னிரண்டு தடவை ஒரு கவியைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னாலும் பயனென்ன? ஞாபகம் பண்ணவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லையானால் முடிவில் அது மனதில் தங்காது.

(இன்னும் வரும்)

‘அவிசுவாசத்திற்கு இடமில்லை’

“அவிசுவாசத்திற்கு இடமில்லையே;

விதைத்த விதை முளைத்து வருமெனவே
எதிர்பார்த்துக்கொண்டு காத்திருப்போன்
கடவுளை நம்பியிருக்கின்றான்.

அவிசுவாசத்திற்கு இடமில்லையே

கார்நிற் மேகம் கவியும்பொழுதே
ஓய்ந்திரு, இதயம்! ஒளிவருமென்போன்
கடவுளை நம்பியிருக்கின்றான்”

EDWARD BULWER LYTTON.

மார்க்கஸ் ஆரிலியஸ் எழுதியது

எங்கு இருப்பினும் அங்கு ஒத்து உழை
எவரோடிருப்பினும் அவரிலன்பு வை.

பொறுமையின்றி எக்காரியத்தில் கோபமடைகின்றோமோ அக்காரியத்திலடையும் கேட்டினும் அதிகக் கேட்டைப் பொறுமையின்மையும் கோபமும் விளைவிக்கின்றன.

“கர்த்தர் கொடுத்தார் கர்த்தர் எடுத்தார்”

சங்கை J. H. டிக்சன் ஐயரவர்கள் (Rev. J. H. Dickson) பங்குளரில் கடந்த செப்டம்பர் 26-உ கர்த்தருக்குள் நித்திரை யடைந்த செய்தியை மிகவும் அநுதாபத்துடன் அறிவிக்கின்றோம்.

இவர்கள் வித்தியாதன நேயர்களுள் ஒருவர். பசுமலையில் இவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாய் கைத்தொழிற்சாலையை மேற்பார்த்து நடத்திவந்தவர்கள். தென் இந்திய ஐக்கிய சபைத்தொழிலகையின் தலைவராக இருந்து காலாகாலங்களில் அதற்கு புத்துயிர் கொடுத்தவர்கள். இந்தியரை அதிகமாய் நேசித்தவர்கள். பசுமலை கைத்தொழிற்சாலை ஆடி. விழுசுற் கேதுவாரிருந்த காலத்தில் அதை ஆண்டவர் கிருபையால் ஊன்றி நிறுத்தி உயிர் நீத்தவர்கள் இவர்களே!

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாகுமா? மிஷனரிமா ரெல்லாம் மிஷனரி களாவார்களா? சங்கை J. H. டிக்சன் ஐயரவர்கள் சரியான மிஷனரி என்றே சொல்லத்தகுந்தார். அவர்களிடம் மூன்று விசேஷித்த குணலட்சணங்கள் காணப்பட்டன:—

1. பொறுமை. தன் வேலையில் காட்டின பொறுமை. தொழிலாளர் மூலமாய்க் கஷ்டம், மாணவர் மூலமாய்க் கஷ்டம். தொழிற்சாலையை மூடவேண்டுமா என்ற கேள்வியினால் வந்த கஷ்டம். கடைசியில் வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டபோது நேர்ந்த கஷ்டம் கொடிது. இவை யாவற்றிலும் அவர்கள் காட்டின பொறுமை பெரிது.

2. தூழ்மை. கான் பெரியவனென்ற எண்ணம் அவர்களிடம் கிடையாது. மற்றவர்களை மதித்து அவர்களிடம் தூழ்மையாய் நடந்துகொள்வார்கள். எவரும் அச்சமின்றி அவர்களிடம் போகலாம். அவர்களிடம் பெரியவர்களு என்று மில்லை சிறியவர்களு என்றுமில்லை. உத்தியோகஸ்தரென்றுமில்லை ஏழைகளு என்று மில்லை. மற்றவர்களை கனத்துக்குரியவர்கள் என்று மதித்து உழைத்தவர்கள் ஐயரவர்களே!

3. அன்பு. இந்தியரை உடன்பிறந்தாரைப்போல் நேசித்து அன்பு பாராட்டிவந்தார்கள். இந்திய ஊழியருக்குச் சம்பளம் குறைப்பதற்கு எந்த விதமும் சம்மதங் கொடுக்கமாட்டார்கள். விசேஷமாய் சொற்ப சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் படும் கஷ்டத்தில் உண்மையான அநுதாபங்காட்டி அவர்கள் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தும் வழிதேடி சித்தியடைந்த மிஷனரிமார் சிலரே? அவர்களுள் இவர்கள் மகா சிரேஷ்டமானவர்கள்.

தொழிற்சாலையை மூடவேண்டும் என்று பேசினகாலத்தில், சம்பளமில்லாமல் உழைக்கும் சயேச்சை ஊழியரைத் தேடினகாலத்தில், சாக்கார் உபகார சம்பளத்திற்கு மாத்திரம் உழைத்து பன்றியின் ஆகாரத்திற்குக்கூட வழியில்லாத நிலைமையில் ஊழியர் இருக்கும்படி விரும்பினகாலத்தில், வேலையை நிறுத்தி, ஊழியரை அனுப்பின அக்காலத்தில், இவர்கள் கையின் கீழ் உழைத்த ஊழியரின் உயர்ந்த சம்பளம் இவர்களின் உன்னத அன்புக்கோர் அடையாளமன்றோ?

இவர்களை விட்டு இங்கு பிரிந்திருக்கும் மனைவிக்கும் மகளுக்குக் கடவுள் தாமே ஆறுதல் அளிக்கும்படி நேயர்கள் பிரார்த்திக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

T. A. FENN.

வேத வாசிப்பு.

கிறிஸ்துவில் புதிய ஜீவன் கொலோ. 3: 1—11

கிறிஸ்துவின் சமாதானம் கொலோ. 3: 12—17

சமுதாயத்தின் கிறிஸ்தவ சன்மார்க்க நெறி எபே. 4: 25—32

சமாதானமாகிய ஈவு யோவா. 14: 25—31

சகோதரருக்குள் சமாதானம் மத். 5: 21—26

சமாதானம் ஆளும்கொழுது மீகா. 4: 1—5

கிறிஸ்துவின் நல்ல ஊழியன் I தீமோ. 4: 6—16

கிறிஸ்துவின் நல்ல போர் வீரன் II தீமோ. 2: 1—13

உண்மையுள்ள சாட்சி அப். 20: 18—30

நல்ல போதகர் I பேது. 5: 1—7

கடவுளின் உக்கிராணக்காரன் தீத்து. 1: 5—9

உண்மையுள்ள ஊழியன் அப். 20: 31—35

நல்ல மேய்ப்பன் யோவா. 10: 7—18

கிறிஸ்தவன் கட்டடம் கட்டுகின்றவன் I கொரி. 3: 10—13

விதைப்பும் அறுப்பும் கலா. 6: 6—10

உண்மையான ஆஸ்தி I தீமோ. 6: 11—21

ஊழியரின் பலன் யோவா. 4: 32—35

கடவுளின் கிரியைகள் யோவா. 6: 26—35

பெரிய கிரியைகள் யோவா. 14: 11—14

ஆவிக்குரிய ஊழியம் ரோம. 12: 1—8

கிறிஸ்தவக் கனி கொடுத்தல் யோவா. 15: 1—16

கனி கொடுக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் லூக். 8: 9—15

கடவுள் எதிர்பார்க்குங் கனிகள் மத். 7: 15—23

எதிர்பாராத பலன் ஏசா. 5: 1—7

நீதியின் கனி யாக். 3: 13—18

கனி கொடுப்பதின் இரகசியம் யோவா. 12: 20—26

ஆவியின் கனி கலா. 5: 15—25

கிறிஸ்தவ அன்னியோந்ரியம் I யோவா. 1: 1—7

கிறிஸ்துவின் ஈவாகிய இளைப்பாறுதல் மத். 11: 25—30

வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட இளைப்பாறுதல் எபி. 4: 1—11.

“கொடேமான வார்த்தைகள் கோபத்தைக் கிளப்பும்”

S. T. Raju

வயது சென்ற தாசன் தன் வீட்டு வாசலண்டை உட்கார்ந்திருந்தனர். அவர் மடியின் மேல் முதற் பேரன் உட்கார்ந்திருந்தான். அயல் வீட்டு சுமித்திரனும் அங்கு வந்து அமர்ந்தனர். இவர்கள் இருவரும் சிறுபிராயம் முதல் நாற்பது வருஷ காலமாக இணைபிரியாத சிநேகிதர். சுமித்திரனுக்கோ பிள்ளையில்லை. ஆரின் தன்னை சிற்றப்பன் என்றழைக்கும் ஆனந்தனைத் தன் மகனாகப் பாவித்தும் நேசித்தும் வந்தனர். ஆனந்தன் தாசனுடைய மகன்.

“இதோ, என் பேரனைப் பார்!” என்று தாசன் காண்பித்தனர். இதற்குள்ளாக சமையலறையிலிருந்து ஒரு சந்தோஷ சத்தம் உண்டாயிற்று. ஆனந்தன் அங்கு தோன்றினன். இருவரும் சந்தித்தனர். ஆனந்தன் அன்று காலையிலே வந்தவன்.

“வீட்டிற்குள் வாருங்கள் சின்னையா, அப்பாவும் நானும் ஒரு விஷயம் பேச வேண்டும். உங்கள் ஆலோசனையுந் தேவை.” என்று கூறி ஆனந்தன் அழைத்தான்.

மூவரும் உட்பிரவேசித்தனர். ஆனந்தன் தன் பெட்டியைத் திறந்து அதிலுள்ள பொன், வெள்ளி ஆபரணங்களை எடுத்துக் காண்பித்தான். அவை தன் தந்தை மறுமகனுக்கு அளித்த சலுகை என்றும் கூறினான்.

“அதை விற்பதற்குத் தங்கள் அனுமதி பெறும்படியாக இங்கு கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். கிராம முன்னேற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஓர் உபாத்தியாயர் யான். பணத்தை மீத்து ஆபரணத்தில் சேர்த்து வைப்பது உசிதமன்று; தபாலாபிஸ் பாங்கியில் போடுவது உசிதம் என்று போதிக்கின்றோம். அப்படியிருக்க, என் மனைவி மாத்திரம் ஆபரணம் அணிந்திருந்தால் அது எப்படி யிருக்கும்? வீட்டில் வைத்திருந்தாலும் களவு போகும்.” என்று ஆனந்தன் கூறினான்.

“மகனே! உனக்குப் பணத்தேவையோ?” என தாசன் வினவினார்.

“அப்படி யன்று. பவுன் கிரயம் அதிகமாயிருக்கும்போது நகையை விற்குல், பையன் படிப்புக்காக ஒரு சிறு நிதி சேர்க்க உதவியாயிருக்கும்” என்றான்.

“எவ்வளவுக்கு விற்கலாம்?” என

“நாகனூரில் ரூ. 150 கிடைக்கும்” என்று விடை பகர்ந்தான் ஆனந்தன்.

அதற்கு தாசன் “அதன் விலை ரூ. 250 அல்லவா?” என்று அகிசயிக்க

“நகைகளில் சேர்த்து வைத்தால் இந்த கதிதான். நாளோற நாளோற நகை தேய்ந்து அதன் விலை குறையும். செய்த கூலியும் நஷ்டம்.” என்று ஆனந்தன் எடுத்துரைத்தான்.

பின்பு ஆபரணங்களை விற்பதென்று அனைவரும் தீர்மானித்தனர்.

“அப்பா! நாங்கள் விடுமுறைப் பயணம் போய்த் திரும்பும் வரை இந்த நகைகளை வைத்திருப்பீர்களா?” என்று மகன் கேட்டான்.

“ஒருவருக்கும் தெரியாத மறைவிடத்தில் ஒளித்து வை” என,

ஆனந்தன் சுவரினோரத்திலுள்ள பெட்டியை விலகி கல்லைப் புரட்டி பூமிக்குள் மறைத்து வைத்து, கல்லைப்போட்டு மூடி அதன்மேல் பெட்டியைத் தூக்கி வைத்து விட்டான்.

“இதுதான் எங்கள் பொக்கிஷசாலை. உங்களுக்குத் தெரியுமா? சின்னையா!” என வினவினான் ஆனந்தன்.

“எனக்குத் தெரியாது. அது நல்ல மறைவிடமே. நான் திருட வந்தால் பெட்டியைத்தான் திறந்து பார்ப்பானே ஒழிய அதற்குக் கீழே பார்க்க எண்ணம் வராது.” என்று சுமித்திரன் கூறினான்.

சுமித்திரன் போனபின், “சின்னையா முகத்தில் அவ்வளவு சந்தோஷத்தைக் காணோமே! ஏன்? சுகமில்லையா, அல்லது கவலையா?” என ஆனந்தன் வினவ,

அவன் தந்தை சொன்னதாவது,

“கவலை அதிகம். பணக் கஷ்டம் ஏராளம். வீடு வாசல் வயல் நிலம் யாவும் போய் விடும்போலிருக்கின்றது.”

காலம் கடிதிற சென்றது. ஒரு நாள் தாசன் மாடுகளுக்கு வைக்கோல் கொண்டுவர வெளி யேறினார். மகன் ஊருக்குப் போவதற்குள்ளாக வந்து விடலாமென்று எண்ணிப் போயினார். தாயாரோ தண்ணீரெடுக்கப் போயிருந்தாள். அவள் வருமுன் மகன் சாமான்களை மோட்டார் வண்டியில் ஏற்றி மனைவி மைந்தனுடன் தானும் ஏறி அவள் வரும் வழியில் தாயா ரிடம் ஏதோ கூறிப் போய் விட்டான். தாயார் மகன் வழிவிட்டனுப்ப வந்தனம் கூறிகின்ற னன் என்று எண்ணினான்.

கொஞ்சக் காலஞ் சென்ற பின் தாசன் அந்த நகைகளை எடுத்து விலை விசாரிக்க நினைத்துக் கல்லைப் புரட்டிப் பார்த்தபோது உள்ளே வெறுமையா யிருக்கக் கண்டுத் திகைத் தனர். விடெங்கும் தானும் தன் மனைவியுஞ் சேர்ந்து தேடினர். பிரயோஜனமில்லை.

“இதை எவ்வாறு மகனிடம் கூறுவது? விடுமுறை சந்தோஷத்தைக் கெடுக்கலாமா?” என்று இருவரும் பேசிக் கொண்டனர்.

“யார்தான் இதை எடுத்திருக்க முடியும்? மறைவிடம் ஒருவருக்குமே தெரியாதே!” என்று மனைவி கூறினாள்.

“சுமித்திரனுக்குத் தெரியும்” என்று சொல்லி தாசன் மௌனமாயிருந்தனர். அவருக்குப் பணம் தேவை என்பதும் முந்தின நாள் நாகனூரிலிருந்து அவர் வந்தபோது கையில் ரூ. 100 வைத்திருந்தார் என்பதும், தான் அதைக் கடனாக வாங்கி வந்திருப்பதாகச் சொன்னதும், தன் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. யாருக்குத் தெரியும்? யோசிக்க யோசிக்க சுமித்திரனே நகையைத் திருடி நாகனூரில் விற்பிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒத்துவரும் அத்தாட்சிகள் ஏற்பட்டன. தாசன் எழுந்து நேரே அவர் வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

“திருடின நகையைத் திரும்பக் கொடுத்து விடு” எனக் கேட்டனர்.

“திருமுன நகையா? கேள் பண்ணுகின்றாயா?” என்று சுமித்திரன் வினவினார்.

மிகவும் கோபத்துடன் தாசன் பேசக் கேட்டபோது உண்மையாகவே தன்னை சுந்தேசித்து விட்டார் என அறிந்து அவர் மனைவியைக் கூப்பிட்டு பாதிரியாரை அழைத்து வரச் சொன்னார்.

பாதிரியார் வருமுன் இருவரும் கூப்பாடு போட்டதில் வீதியில் வேடிக்கை பார்ப் போர் கூடினர். யோனத்தானையும் தாவீதையும்போல் இணைபிரியா சிநேகிதர் பேசிக்கொண்டதைக் கேட்டனர்.

பாதிரியார் வந்து அவர்களை அமர்த்தி சபைப் பஞ்சாயத்து விசாரித்துத் தீர்ப்புச் சொல்லும்படி இடந்தர வேண்டினார். இருவருக்கும் இணங்க இஷ்டமில்லை.

“யாரும் விசாரிக்கடும். எவருக்கும் என் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லுவேன்” என்றனர் தாசன்.

“இப்படிச் சொல்லுவதில் பயன் ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் இருவரும் இணங்கினால் சபைப் பஞ்சாயத்து விசாரித்துத் தீர்ப்புக் கூறும். தேவாலயத்துக்கு வாருங்கள்.

தனித்தனியே உங்கள் காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். கோபத்தோடு ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியாது. கலையோடு விசாரிப்போம்” என்று பாதிரியார் அழைத்தனர்.

எனக்குத் தெரியாத நியாயமில்லை. எப்படியாவது நகையை வரப்பற்றுவேன். நாகனுருக்குப் போய் ஒரு வக்கில் இடத்தில் பேசி ஒழுங்கு செய்வேன். உனக்குள்ளதெல்லாம் பறி கொடுக்கும் வரை உன்னை விடமாட்டேன்” என்று தாசன் சுமித்திரனிடம் சபதங் கூறினார்.

“எனக்கு ஒன்றும் செலவழியாது. என் மனம் சுத்தமாகிருக்கின்றது. மான நஷ்ட வியாச்சியம் எடுக்க உடனே நானுமங்கு வருவேன். உள்ளதெல்லாம் தோற்பது யார் என்று பார்ப்போம்.” என்று சுமித்திரனும் பதில் கூறினார்.

அவ்வாறே அவர்கள் வியாச்சியம் தொடுத்தனர். பொறுமைக்காரர் அவர்கள் சண்டையை மூட்டி விட்டனர். சபையின் பெரியோருக்கு இது வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. கோபமான வார்த்தைகளா லேற்பட்ட கஷ்டத்தைப் பார்த்த பாலியர் மன வருத்தங்களைச் சரிப் படுத்த வேறு முறை தேடினர். கச்சேரிக்குப் போகாமல் சபைப் பஞ்சாயத்துக்குக் கட்டுப் படுவோமென்று அநேகர் கையொப்பமிட்டனர்.

சண்டைக்கு பின் ஒரு நாள் ஆனந்தன் தன் மனைவி பிள்ளையோடு தன் ஊருக்கு வந்தான். பெரியவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசாமலிருந்தாலும், பிள்ளைகள் “சுமித்திரன் உங்கள் நகையைத் திருடிக்கொண்டார்” என்று கூவினர்.

“உங்கள் தந்தை சுமித்திரன்மேல் வியாச்சியம் தொடுத்திருக்கின்றார்” என்றனர்.

ஆனந்தன் மனம் உடைந்தது. எனினும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

தன் தந்தையிடம் வந்து “தந்தையே! சின்னையாவுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன மன வருத்தம்?” என வினவினான்.

“உன் நகையை அவர் திருடிக்கொண்டார்” என்று துவக்கும் முன்னே,

“என்ன? அதை எப்படி நம்பலாம்? என் நகையை நானே எடுத்து நாகனூரில் விற்று பணத்தைத் தபாலாபீஸில் போட்டு வைத்திருக்கின்றேன்.” என்று மகன் கூறினான்.

“மகனே! என் அதை எங்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை?” என்று வினவ,

“நான் தாயாரிடம் சொல்லி விட்டு போனேனே!” என்னான்.

“நீ பிரியா விடை கூறுவதாக எண்ணினேன் போலும்—நான் அறிவு கெட்டவன். என் உற்ற சிநேகிதனை இழந்தேன். என் சொத்தையும் வியாச்சியத்தில் இழந்தேன். நான் பாதிரியாரிடத்தில் சொல்லி இனி எக்காரியத்திலும் சபைப் பஞ்சாயத்துக்கே கட்டுப்படுவதாகக் கையொப்பமிடுவேன்.” எனக் கூறி வெளி யேறினார்.

மகனும் அவர் பின்னேகி, சுமித்திரனைக் கண்டு சமாதானம் பண்ணப் பிரயாசப் பட்டான். சிறு பையனாருக்கும்போது கற்றுக் கொண்ட செனம் ஒன்று அவன் வாயில் வந்தது. அதாவது,

“மெதுவான பிரதி யுத்தரம் உக்கிரத்தை மாற்றும்; கடும் சொற்களோ கோபத்தை எழுப்பும்.”

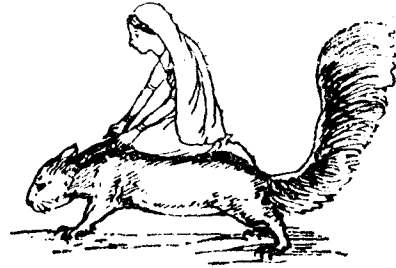
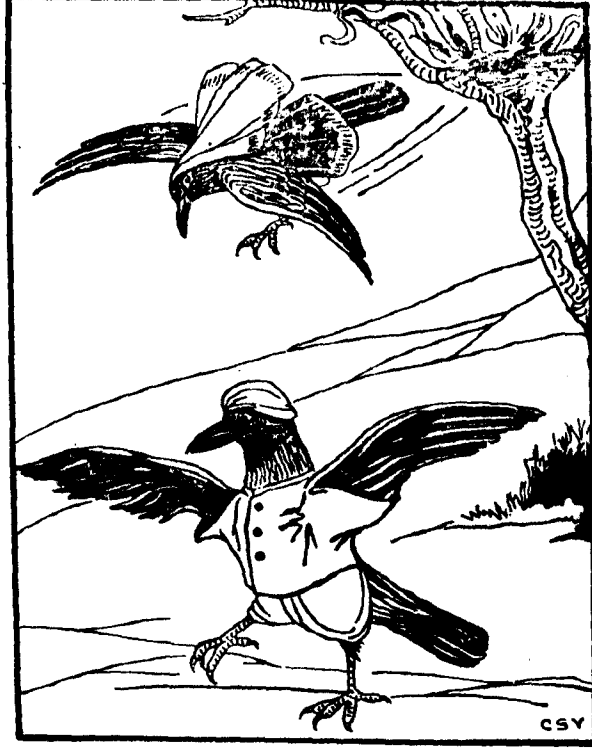
தந்தி:
பின்மென்

போன் :
2281

உங்கள் விலை உயர்ந்த உடைகளை தண்ணீரில் நனைக்காமல்
அழுக்கை நீக்கவும் சாயம் போடவும் சலவை
செய்யவும் வேண்டுமானால்

ஆங்கிலோ பர்மா பின்மென்,
147, பிராட்வேக்கு அனுப்பவும்.

துறைமுக அரசி.

இன்றைக்கு நாம் மறுபடியும் ஒரு நீண்ட பிரயாணம் செய்யத் துவக்குவோம். உங்கள் எல்லாருக்கும் என்னுடன் வர பிரியமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். போன தடவை உலகத்திலுள்ள ஒரு அழகான நதி அரசனைப் பார்த்தோம். இந்த தடவை ஒரு விசேஷமான அரசியைப் பார்க்கப் போவோம். இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டு ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் போய் சுற்றி வரலாம்.

இதென்ன அச்சரியம் எவ்வளவு அழகான துறைமுகம்! கோபுரங்கள் அளவிய மலைகள் சுற்றிலும் இருந்து, இயற்கையான கோட்டை வாசலில் நுழைந்தாற்போல ஏறக் குன்றைய ஒரு மைல் அகலமான துறைமுகம் காணப்படுகின்றனவே. ஆகா சமுத்திரம் எவ்வளவு கொந்தளிக்கிறது! துறைமுகத்தில் என்ன அமைதி. இதுவே கடவுள் உண்டாக்கிய இயற்கையான துறைமுகம். சீட்னி துறைமுகத்தை ஆஸ்திரேலியாக்காரர் உலகத்தின் சிறந்த துறைமுகமென்று பெருமை பாராட்டுகின்றதின் காரணத்தை இன்று அறியலானோம். ஆகவே நாம் இதற்கு துறைமுக அரசி எனவும் பெயர் இடலாம். இன்னும் கடல் எவ்வளவு ஆழம், பெரிய பெரிய கப்பல் நிற்கின்றது பாருங்கள். உலகத்தின் எல்லா பக்கங்களிலுமுள்ள கப்பல்கள் நின்று சரக்குகள் ஏற்றுகின்றது. விசேஷமாய் கம்பனிப் பொதிகள் அதிகமாய் கப்பல்களில் ஏற்றுமதியாகின்றன.

நமது பொருட்களை ஒரு ஹோட்டலுக்கு அனுப்பி விட்டு, நாம் ஒரு மோட்டார் வண்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு ஊர் சுற்றுவோம். சீட்னி நகரத்தின் கட்டடங்கள் அநேகமாய் ஆறு அடுக்குகள் உள்ளவை. பாதைகள் வளைந்து, வளைந்து இங்கும் அங்கும் செல்லுகிறது. ஆஸ்திரேலியர் ரோட்டு பாதைகளை ஒரு கட்டை வண்டிக்காரன் உண்டாக்கினான் என்று பேசி சிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பாதைகளின் தரையைக் கவனித்தால், அவை மரக் கட்டைகளால் போடப்பட்டவை. அழகான மர நிற சமூக்காளம் விரித்தாற்போல் காணப்படுகிறது. உள்ள இவ்விடத்தில் சுயகாலிப்பட்ஸ் மரங்கள் ஒங்கி வளர்ந்தவை. மிகவும் உறுதியானவை. அவைகளால் பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. உறுதியாயும் மெதுவாயும் இருக்கிற படியால் வேலை செய்யும் குதிரை மிகுந்த பாரத்தை இழுக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இதோ பாருங்கள் இந்த தெரு கண்ணாடியினால் கூரை போடப்பட்டு, இருபக்கமும் சுவர்கள் வைக்கப்பட்டு, அந்த சுவர்களில் கடைகள் இருக்கின்றன. மழை அடித்தாலும், வெயில் அடித்தாலும் பயமில்லை. நாம் வாங்க வேண்டியவை வாங்கிக் கொண்டு தாராளமாய் வீட்டுக்குச் செல்லலாம். ஜனங்கள் வெள்ளைக்காரரைப் போலவே இருக்கிறார்கள். இவர்களும் வெள்ளைக்காரர்தான். ஆனால் அதிக உயரம் வளர்ந்து அழகாய் தோன்றுகிறார்கள். வெகு கம்பீரமாக உடை உடுத்தி யிருக்கின்றனர். கூலிக்காரன் உடைகூட வெகு நேர்த்தி. இதின் காரணம் என்ன? உங்களுக்கு தெரிந்தபடி ஆஸ்திரேலியா ஒரு குடியேற்ற நாடு. ஆகவே யாவருக்கும் சம்பளம் ஜாஸ்தி. அவர்கள் வெகு உல்லாசமாய் எந்தப் பொருளையும் தங்க விலை கொடுத்து வாங்கி, நல்ல ஜீவியம் செய்கின்றனர்.

இனிமேல் இந்த ஊரின் விசேஷங்கள் சுற்று கவனிப்போம். நமது பட்டணங்களில் டவுன் ஹால் இருக்கிறது. ஆனால் சீட்னி டவுன் ஹாலில் ஜனங்கள் போய் ஒவ்வொரு

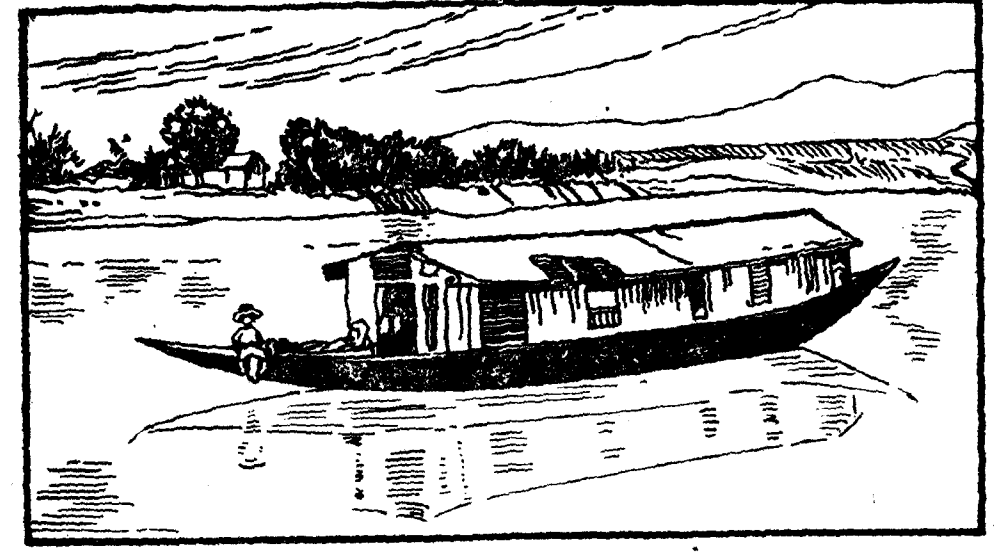
நாளிலும் பாட்டுகள் கேட்கலாம் அவர்களுக்கு ஒரு கின்னாம், Pipe Organ, இருக்கிறது. அதற்கு 9000 குழாய்கள் உண்டாம். இன்று சாபந்திரம் போய் பார்ப்போம். மூன்று அடுக்கு மெத்தைப் போல் காணப்படுமாம். பையன்களும், பெண்களும் கும்பல் கும்பலாய் விளையாடப் போகிறார்கள். இவர்களுக்கு விளையாட்டு அதிக இஷ்டம்.

நீ படிக்கும்போது இந்த ஊரில் ஆடுகள் ஏராளம் என்று படித்ததுண்டா? நானேக்கு எப்படியாவதிலும் ஒரு ஆட்டு மந்தைக்குப் போகவேண்டும். ஒரு மந்தைக்கு ஒரு லட்சம் ஆடுகளுக்கு குறையாமல் இருக்குமாம். நமது ஊரில் நூறு ஆடுகள் இருப்பது பெரிய ஒரு மந்தையாகும். நானேக்கு ஆடுகளின் கண் காட்சி சாலை ஒன்று திறக்கும் விழா. நமது பாடு போகம் தான். போய் பார்ப்போம். சீட்னியில் வருஷம் ஒரு முறை கண் காட்சி திருவிழா நடக்கிறது.

ஆஸ்திரேலியாவில் பூர்வ காலத்தில் ஆடுகளே கிடையாது. இந்த கண்டத்தை கண்டு பிடித்தவர்களில் காப்டன் கூக் என்பவர் வந்தபோது ஆடுகள் இருந்ததில்லை ஸ்பானியர் தான் கங்கள் தேசத்திலிருந்து ஆடுகளை இவ்விடத்திற்கு முதல் முதல் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கே அவைகள் வெகு சீக்கிரம் வளர்ந்து, பெருகுகிறது. இந்த சீதோஷணம் அவைகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமாயிருக்கிறது. எக்குவேடருக்கு தெற்கே தென் அமெரிக்காவிலுள்ள ஆர்ஜென்டையின் தேசத்திலும், இங்கேயும் ஆடுகளின் மந்தை அதிகம். உலகத்தில் இவ்விண்ணு பிரதேசத்தில்தான் ஆடுகள் விசேஷமாய் பெருகி வருகிறது. இவ்விடத்தில் இருக்கும் ஆடுகளை நாலு நாலாக எக்குவேடரை சுற்றி ஓடவிட்டால், உலகத்தை சுற்றி வரக்கூடிய அவ்வளவு அதிக ஆடுகள் உண்டு.

இப்போது நாம் ஆட்டு மந்தை பார்க்கப் போகிறோம். வெகு தூரத்திலே, ஆடுகளின் சத்தம் கேட்கிறது. பவுஞ்சு பவுஞ்சாய் பிரிந்து ஆடுகள் மேய்கிறது. ஒரு கூட்டத்தில் 700 ஆடுகள் இந்த எஜமானுக்கு இருக்கிறது. ஆகா இதென்ன இந்த ஆட்டுக்கு கழுத்தில் சிவப்பு பட்டு நாடா கட்டியிருக்கிறதே! அதோ அந்த ஆட்டுக்கு ஊதா நாடா கட்டியிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று விசாரிப்போம். நேற்று நடந்த கண் காட்சியில் பரிசு பெற்ற ஆடுகளாம். பார்வைக்கு என்ன அழகு. ஒய்யாரமான நடை, கம்பீரமான தோற்றம். ஆடுகள் விசேஷித்த வம்சங்களினின்று தோன்றினவை என்பதை தாங்களே வெளிப்படுத்துகின்றன. எவ்வளவு வெண்மையான ரோமம். அந்த ரோமம் அதை மறைத்துக் கொள்ளுகிறது. நாம் தொட்டு பார்த்தால் அதின் சதை பாகத்தை பார்க்கவே முடியாது. அவ்வளவு ரோமம் பெருத்திருக்கிறது. இந்த ஆட்டில் 40 பவுண் நிறைபுள்ள ரோமம் உண்டு. இன்னும் மயிர் கத்தரிக்கும் இடம் பார்ப்போமானால், அங்கே யந்திரங்கள் வைத்து வேலை செய்கிறார்கள். கம்பளி ரோமத்தை பொதி மூட்டைகளாக கட்டி, அந்நிய நாட்டு வியாபாரிகள் வந்து வாங்கி, கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த எஜமானிடம் ஒரு மந்தையில் ஐம்பதினாயிரம் ஆடுகள் உண்டு. அதில் வேலை செய்ய வேலைக்காரர்களும், மேல் பார்க்கிறவர்களுண்டு மேல் பார்க்கிறவர்கள் குதிரைகளில் சென்று ஆட்டு மந்தையை பார்வையிடவேண்டும். இவர்கள் எல்லாரும் புல் வெளிகளில் இரும்பினால் கூரை போடப்பட்ட வீடுகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அநேக அறைகளுண்டு. மறற வேலைக்காரர்களுக்கும் சின்ன வீடுகளுண்டு. பக்கத்தில் விளையாட்டு ஸ்தலங்களும் இருக்கின்றன. மயிர் கத்தரிக்குமிடம், கம்பளி ரோமம், ஏற்றுமதியாகும் இடங்களில் அநேகருக்கு வேலை உண்டு. மழை பெய்யாவிட்டால், புல் கிடையாது, அப்போது ஆடு

கள் தீனி இல்லாமல் செத்துபோவதும் உண்டு. சில சமயங்களில் தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்படும்.

தற்சமயம் சர்க்கார் நீர் ஊற்றுகள் தோண்டியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. சற்று உப்பாயிருக்கும். ஆடுகள் சாப்பிட்டு நன்றாய் வளர்கிறது. இன்னொரு துன்பம் என்னவென்றால் முயல்கள் மந்தை மந்தையாக வந்து, புல்லை தின்னுவதும். ஆடுகளுக்கு புல் கிடையாமற் போகிறது. சிலர் முயல் வேட்டை ஆடுவதிலே தங்கள் நாட்களைக் கழிக்கின்றனர். பிரயாசப்பட்டால் ஒரு மனிதன் ஒரே நாளில் 400 முயல்கள் வேட்டையாட முடியும்.

பிரியமான பிள்ளைகளே! நாம் சீட்னி பட்டணத்தில் மனிதர் எப்படி வசிக்கிறார்களென்றும், அடுத்த நாட்டு புறங்களில் எப்படி ஜீவிக்கிறார்களென்றும் பார்த்தோம். அடுத்த மாதம் வேறு இடங்கள் பார்க்க பிரியப்படுவீர்களென்று நினைக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
ஜேன் பென்.

வஸ்திரங்களைச் சுத்தம் செய்தல்

Jane Fenn

1. வஸ்திரங்களில் புழுதி படிந்திருக்குமானால், அவைகளை சுத்தப்படுத்துவது மிகவும் கிரமமே. ஆனால், கொஞ்சம் தண்ணீரில் சுத்தம் பண்ணின உருளைக் கிழங்குகளை தேங்காய்ப்பூ மாதிரி துருவிப் போட்டு, சிறிது நேரம் கழித்து அந்த ஜலத்தை வடித்தெடுத்து அதைக் கொண்டு துணிகளை சுத்தம் செய்தால் புழுதி போய் விடும்.

2. சுத்தமான உருளைக்கிழங்குகள் வேக விட்ட தண்ணீரால் பட்டு புடவைகள் மற்றும் பட்டு வஸ்திரங்களை சுத்தம் பண்ணலாம்.

3. கால் சட்டைகள் (ட்ரௌஸர்ஸ்) சுத்தம் பண்ணுவதில் கொஞ்சம் கஷ்டம் உண்டு. இதின் அடி மடிப்பில் பூட்ஸ்களில் போட்டிருக்கும் பாவிஷ், பட்டு துணியின் கவர் மாறுவதுண்டு. அத்துடன் அழுக்கும் படிந்திருக்கும். காடியில் சுத்தம் செய்வது நல்லது.

4. அடியில் பிரம்பு பின்னிய நாற்காலிகளை சுத்தம் செய்தல்

அடியில் பிரம்பு பின்னிய நாற்காலிகளை சுத்தம் செய்ய பிரம்பின் பாகத்தை வெந்நீரும் சோப்பும் கலந்து நன்றாக தேய்த்து சுத்தப்படுத்தவேண்டும். கொதிக்கும் தண்ணீரை பிரம்பு போட்டிருக்கும் பாகத்தில் ஊற்றி, பிரம்பு நீரைய செய்யவேண்டும் பின்பு நாற்காலியை வெளியான இடத்தில் வைத்து காயவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால், நாற்காலி சுத்தமாகும். பிரம்புப் பாகம் விறைப்பாகும். இப்படி வருஷத்துக்கு மூன்று முறை செய்வது உண்டானால் புது நாற்காலி மாதிரியே இருக்கும். கலர் பூச அவசியமில்லை. சிம்பு அறுந்திருந்தால், அதிக விறைப்பாக இருக்காது. அவைகளை உடனே பின்னி விடுவது நல்லது. பிரம்பு நாற்காலிகளில் காலுக்கு அடி பாகத்தில் தோல் போட்டு விட்டால், சிம்புகள் அறுந்து போக காரணமில்லை.

கணித விளையாட்டுகள் சிறு பிள்ளைகளுக் குரியது

Jane Fenn

கடனக் கிழவி

உபாத்தியாயர் தமது பிள்ளைகளுக்கு, 11, 10, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 9, 8, 17, 18, 7, 5, 4 முதலிய எண்களை ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்று கொடுக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் தம், தம் எண்களை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர், தாயாரைப் போலவும், பிள்ளைகள் குழந்தைகளைப் போலவும், பாவித்து வட்டத்தில் உட்காரச்வேண்டும்.

பின்பு ஒரு பிள்ளை கூனி வேஷம் போட்டு, அல்லது குனிந்த நடந்து கொண்டு வந்து, தாயாரிடம் நிற்கவேண்டும். கூனி—“அம்மா, எனக்கு ஒரு பிள்ளை வேண்டும்.” தாயார்—“உனக்கு, 7 உம் 8 உம் வேண்டுமா? கூனி—அம்மா எனக்கு 15 வேண்டாம். ஆனால், 7 உம், 7 உம் வேண்டும். என்று சொல்லவேண்டும். (இந்த இடத்தில் தாயாரும், கூனியும்,

அவர்களுக்கு இஷ்டமான எண்களின் சேர்க்கைச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் எல்லாம் 18 எண்களுக்குள் இருக்கவேண்டும்.)

கூனி இப்படி 7 உம் 7 உம் வேண்டும் என்ற சொன்ன மாதிரத்தில், வட்டத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் 14 எண்ணையுடைய பிள்ளை உடனே எழுந்து ஒடிவிடப் பிரயாசப்பட வேண்டும். கூனி பிடித்துக் கொண்டால் பிள்ளை வருப்பின் மறுபக்கத்துக்குப் போகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் பிள்ளை மறுபடியும் தாயாரிடம் வரலாம். கூனி மறுபடியும் வரலாம். அல்லது இன்னொரு பிள்ளை கூனியாகும்படி செய்யலாம். சில வேளைகளில் பிள்ளை ஓடாமல் அஜாக் கிரதையாய் இருக்கும். அந்த பிள்ளை கூனியுடன் மறுபக்கம் போகவேண்டும். அல்லது எண்களின் சேர்க்கை தெரியாவிட்டாலும், மறுபக்கம் போகலாம். இந்த விளையாட்டில் எல்லாருக்கும் விளையாட்டின் மூலமாக எண்களின் சேர்க்கை சுலபமாக வரும்படி செய்யலாம். நமது பிள்ளைகளுக்கு எண்களின் சேர்க்கை திட்டமாகத் தெரியாது. விரல் விட்டு எண்ணுவார்கள். பெரிய வகுப்பிலும் எண்களின் சேர்க்கையில் தப்பிதம் விட்டு விடுவார்கள். இந்த விளையாட்டில் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல் முதலியவைகளிற் பயிற்சி கொடுக்கலாம்.

கிறிஸ்து ஜயந்திக் கதை

மற்ற மரியாள்

காட்சி 1.

ஏலியாஸ் :—(மேஜை பக்கத்தில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மனைவி ருத் விட்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறாள். பக்கத்தில் ஒரு சிறு குழந்தை தொட்டியில் தூங்கு கிறது. மேலி எனும் சிறு பெண் தகப்பனார் பக்கத்தில் நிற்கிறாள்.)

மேரி :—இன்றைக்கு முழுவதும் உங்களுக்கு அதிக வேலை அல்லவா?

ஏலியாஸ் :—ஆமாம். என்ன செய்கிறது. ரோம் அரசனின் உத்தரவின்படி நாம் நடக்க வேண்டியதுதான். அவர் குழந்தையின் மதிப்பு தெரியவேண்டுமென்று நினைக்கிறார். நான் இந்த ஊருக்கு குடி மதிப்பு எழுதுப்படி உத்தரவு பெற்றிருக்கிறேன்.

மேரி :—அரசனுக்கு ஏன் நமது பெயர்கள் வேண்டும்? காரணம் தெரியுமா?

ஏலியாஸ் :—வேறு தென்மிகள் கேள் அம்மா. அரசனின் நோக்கத்தை அறியேன். ஒருவேளை தீர்வையை அதிகப்படுத்த இந்த வேலை செய்யலாம்.

ருத் :—சரி. உங்கள் வேலையை நிறுத்தி விட்டு சாப்பிட வாருங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது. இந்த இரத்தினிக்குமேல் யார் வந்து குடி மதிப்பு எழுதப் போகிறார்கள். இனிமேல் ஒருவரும் வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஏலியாஸ் :—இருட்டி விட்டது. பிரயாணிகள் எல்லாரும் இருட்டு முன் வந்துகேச. பிச்சாசப் படிவார்கள். இன்றைக்கு வேலையை முடித்து விடுகிறேன். பெரிய கூருளில்

பெயர்த்து எழுத வேண்டியிருக்கிறது. நான் அதை மெதுவாய் செய்து கொள்ளுவேன்.

மேரி:—என்ன அப்பா! எழுத்து சரியாக இல்லையே!

ஏலியாஸ்:—நமது தெய்வ பாஷையில், வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கத்துக்கு எழுதுவோம். இந்த குடி மதிப்பு அட்டவணையை கிரேக்க பாஷையில் எழுத வேண்டியது. அந்த பாஷை இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்துக்கு எழுதவேண்டும். ஆகவே என் எழுத்து கேவலமாயிருக்கிறது.

மேரி:—எனக்கு எழுதத் தெரிந்தால் உதவி செய்வேன். ஏன் பெண் பிள்ளைகள் கிரேக்க பாஷை, அரமேயிக் பாஷை முதலியவைகள் படிக்கக்கூடாது? போன வாரம் பிறந்த தம்பி தாவினுக்கு மாத்திரம் படித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களே! அதென்ன?

ரூத்:—பெண் பிள்ளைகள் தையல், சமையல், வீடு சுத்தம் செய்தல் முதலியவைகள் செய்ய வேண்டும். அடுப்பு ஊதும் பெண்ணுக்கு புஸ்தகம் ஏதுக்கு?

ஏலியாஸ்:—மேரி உனக்கு ஏபிரேயு பாஷை தெரியும். அநேக பெண்களைவிட உனக்கு வேதம் நன்றாக வாசிக்கத் தெரியும். மற்ற பாஷைகள் படித்து ரசி வேலை செய்யப் போகிறாயா?

மேரி:—நான் படித்தால் உதவி செய்வேன். (தம்பியைப் போய் பார்த்து) தம்பி வளர்ந்து படிக்க இன்னும் அநேக வருஷங்கள் ஆகும்.

ரூத்:—எல்லாம் சரிதான். உங்கள் எழுத்து வேலையை விட்டு சாப்பிட வாருங்கள். (எல்லாரும் சாப்பிடுகிறார்கள். அடுத்த அறையில் சாப்பாடு நடக்கிறது. அச்சமயத்தில் பிஸிப்பு என்னும் அடுத்த வீட்டுப் பையன் மேரியை கூப்பிடுகிறான்.)

மேரி முன் பக்கத்து வாசல் திரையை நன்றாய் மூடு. பனி பெய்கிறது. தம்பிக்கு குளிரும்.

பிஸிப்பு:—மேரி! மேரி! அதோ, ஒரு பெரிய நட்சத்திரம் தெரிகிறது பார். எவ்வளவு பிரகாசமாயிருக்கிறது!

மேரி:—எங்கே? ஓ, எவ்வளவு பிரகாசம்! பெரிய நட்சத்திரம் போல் தோன்றுகிறது. பிஸிப்பு உனக்கு கிரேக்க பாஷை தெரியுமா?

பிஸிப்பு:—எனக்கு தெரியாது. கிரேக்க பாஷை படிக்கவும் ஆசையில்லை. நமது பாஷையை நன்றாய்க் கற்றாலே போதும். போய் வருகிறேன்.

மேரி:—(வாசலில் இன்னும் நின்று கொண்டு) அப்பா! பாருங்கள் பையன்களுக்குக்கூடப் படிக்க இஷ்டமில்லை. ஐயோ, ஏழை ஜனங்கள் இன்னும் வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அதோ ஒரு மனிதன் ஒரு அம்மாளைக் கழுதையின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறான். என்ன வேடிக்கை! நமது ஊரில் மனிதர் கழுதையின்மேல் ஏறுவார்கள். பெண்

கள் நடப்பார்கள். ஆகா அவர்கள் நமது வீட்டை நோக்கியே வருகிறார்கள். (கழுதையை தூரத்தில் நிறுத்தி விட்டு, அந்த மனிதன் மாத்திரம் வருகிறான்.)

யோசேப்பு:—அம்மணி! இதுதானா கணக்கப்பிள்ளை வீடு?

மேரி:—ஆம். உள்ளே வாருங்கள். (மேரி போய் விடுகிறாள்.) யோசேப்பு வருகிறான்.

யோசேப்பு:—நீங்கள்தானா குடி மதிப்பு எழுதும் கணக்கப்பிள்ளை.

ஏலியாஸ்:—ஆம். இன்றைக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது. வேலையை முடித்து விட்டேன். காலை யில் வாருங்கள். எழுதி விடலாம்.

யோசேப்பு:—சரி. நான் சிக்கிரமாய்ப் போய்ச் சத்திரத்தில் இடம் பார்க்கிறேன். காலையில் இவ்விடம் வருகிறேன். (போகிறான்.)

ரூத்:—(மேரி வருகிறாள்) நீ எங்கே போயிருந்தாய்?

மேரி:—நான் கழுதையின்மேல் வந்த அம்மாளைப் பார்க்கப் போனேன். அவர்கள் பெயரும் மேரிதான். மிகவும் களைப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் நல்ல குணமுடையவர்கள் போல் தோன்றுகிறது.

ரூத்:—படுக்கைக்குப் போ. நேரம் ஆகிறது.

(எல்லாரும் படுக்கைக்குப் போகிறார்கள்.)

ஏலியாஸ்:—(படுக்கைக்கு போகுமுன் ஜெபிக்கிறான்.) (கைகளை உயர்த்தி) இரக்கத்தின் தெய்வமே! நீர் அளித்த சகல கிருபைகளுக்காகவும் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். நான் சமாதானத்துடன் படுத்து, இளைப்பாறுதல் அடைந்து எழும்ப கிருபை செய்யும். நீரே எனது கோட்டையும் அடைக்கலமுமாயிருக்கிறீர். (எல்லாரும் படுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்போது தூதர்கள் தூரத்தில் பாடுகிறார்கள்.)

பாட்டு:— (Tune. "When Christ was born of Mary free")

விண் வேந்த னின்றும் மாந்தனாய்
மண்ணி லுதித்தார் சாந்தமாய்
இன்னிசை ஏற்றும் ஏகமாய்
உன்னைத்தத்தில் மகிமை!

பல்லவி.

"விண்ணிலென்றும் மகிமை
மண்ணிற் சமாதானமும்
மாந்தருக்குட் பொறுமை
சாந்தமும் உண்டாகவும்."

(மேரி, ஏலியாஸ் எல்லாரும் விழித்து, பாட்டுச் சத்தத்தைக் சுவனித்துக் கொண்டு, கம்பளி போர்த்துக் கொண்டு, தலையையும் மூடிக்கொண்டு திரையைத் திறந்து வெளியே வருகிறார்கள்.)

ஏலியாஸ் :—பாட்டு சத்தம் கேட்கிறது.

மேரி :—ஆம் அப்பா! என்ன நல்ல பாட்டு! (மறுபடியும் போகிறார்கள்.)

காட்சி II

மேரி :—(வீட்டைப் பெருக்கிக் கொண்டு கிறிஸ்மஸ் பாட்டை பாடுகிறாள்.)

பல்லவி.

“ விண்ணி லென்றும் மகிமை
மண்ணிற் சமாதானமும்
மாந்தருக்குட் பொறுமை
சாந்தமும் உண்டாகவும்.”

மேய்ப்பன் :—கணக்குப் பிள்ளையைப் பார்க்கலாமா?

மேரி :—பார்க்கலாம்.

அப்பா! ஓர் ஆள் வந்திருக்கிறார்.

ஏலியாஸ் :—ஓ, நமது சாமுவேலா?

சொல்லு எழுதுவேன்.

மேய்ப்பன் :—யாரிடம் என் மந்தையை விட்டு வருவேன்?

ஏலியாஸ் :—இப்போது எப்படி வந்தாய்?

மேய்ப்பன் :—இரவில் நடந்த விசேஷம் தெரியுமா?

இரவே இவ்விடம் வந்து விட்டோம்.

ஏலியாஸ் :—என்ன விசேஷம், பாட்டுச் சத்தம் கேட்டது.

யார் பாடினது?

மேய்ப்பன் :—அவர்கள் யார் என்று தெரியாது. வானத்தில் நின்று பாடினதுபோல் தோன்
நிற்று. நாங்கள் ஆட்டி மந்தையினருகில் குளிர் காய்ந்துகொண்டிருக்கையில்
ஒரு வெளிச்சம் பிரகாசித்தது. அவர்கள் சொன்ன செய்தி தெரியுமா?

ஏலியாஸ் :—என்ன செய்தி சொன்னார்கள்?

மேய்ப்பன் :—ஓர் இரட்சகர் பிறந்திருக்கிறார். அவரை முன்னணியில் பார்க்கலாம் என்று சொன்
னார்கள். பாட்டுப் பாடினார்கள். எங்களில் சிலர் உடனே புறப்பட்டு வந்தோம்.
சத்திரத்துக்குப் போய்ப் பிறந்த பாலகனைப் பார்த்தோம். யோசேப்பு என்னும்
தச்சனுடைய குழந்தை. நாசரேத் ஊராமாம். ஏழைகள்—இவர்கள் குழந்
தைக்கு இத்தனை அற்புத காட்சிகள் ஏன் தோன்றவேண்டும்?

ஏலியாஸ் :—எல்லாவற்றையும் நான் போய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுவேன். உன் பெயர் சொல்லு.

மேய்ப்பன் :—சாமுவேல் பென் அசரியா. போவாசின் வம்சத்தான். நான் போய் வருகிறேன்.

மேரி :—எப்படியாகிலும் நாம் போய் அந்தப் பாலகனைப் பார்த்து வரவேண்டும்.

யோசேப்பு :—ஐயா, வந்தனம். நேற்று இங்கு இருவராய் வந்தோம். இன்று மூவராகி
விட்டோம்.

ஏலியாஸ் :—ஓகோ, நேற்று இரவு பிறந்தது உம்முடைய குழந்தைதானே? ஐயோ, பாவம்!
சத்திரத்தில் இடமில்லையாமே! ஒரு மேய்ப்பன் இந்த சங்கதிகளை என்னிடம்
சொன்னான். இச்சமயத்தில் நல்ல இடம் கிடைக்காததற்காக அதிக வருத்தம்.
மனைவியும் குழந்தையும் சுகந்தானே?

யோசேப்பு :—மாட்டுத் தொழுவத்திலிருந்தாலும் மேரி தைரியமாய் இருக்கிறாள்.

சூத் :—இச்சமயத்தில் பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் நல்ல இடம்
பார்க்க வேண்டும்.

யோசேப்பு :—நான் ஒரு தச்சன். உள்ளூர் தச்சன் ஒருவன் அருகிலிருந்தான். அவன் தன்
வீட்டில் நல்ல இடம் கொடுத்திருக்கிறான்.

(பாடகர் கூட்டம் ஞானப்பாட்டு 52 பாடுகிறார்கள்.)

சூத் :—பிள்ளைக்கு உடுப்புகள் இருக்கிறதா? அம்மாள் இச்சமயத்தில் கஷ்டப்படுவது மிகுந்த
வருத்தமான செய்தி.

யோசேப்பு :—நாங்கள் சில துணிமணிகள் கொண்டு வந்தோம். நாசரேத்தைவிட பெத்லேகேம்
அதிகக் குளிராயிருக்குமென்று யோசித்தோம். அப்படியேதான் இருக்கிறது.

ஏலியாஸ் :—உம்முடைய நாமம் என்ன?

யோசேப்பு :—தாவீன் வம்சத்தானாகிய யோசேப்பு பென்ஹேலி.
நாசரேத் ஊரான்.

ஏலியாஸ் :—உமது மனைவி.

யோசேப்பு :—மேரி தாவீதின் வம்சத்தாள்.

ஏலியாஸ் :—பிள்ளை ஆணா, பெண்ணா?

யோசேப்பு :—ஆண் பிள்ளை.

ஏலியாஸ் :—ஆண் பிள்ளை. பெயரில்லை அல்லவா?

யோசேப்பு :—இயேசு என்று பெயரிட யோசிக்கிறோம்.

மேரி :—இயேசு என்றால் இரட்சர் என்று அர்த்தம். பெத்லேகேமில் இயேசு என்று ஒருவருக்
கும் நாமம் இல்லையே. (யோசேப்பினிடம்) நான் வந்து அந்த பிள்ளையைப்
பார்க்கலாமா?

யோசேப்பு :—நல்லது வரலாம். அந்த மேரி அதிக சந்தோஷப்படுவாள்.
இது உன் தம்பியா?

மேரி :—இவனுக்கு தாவீது என்று பெயர். பிறந்து 2 வாரம் ஆகிறது.

சூத் :—நீங்கள் இங்கே எத்தனை நாள் தங்குவீர்கள்? நானும் வந்து பார்க்க ஆசிக்கிறேன்.

யோசேப்பு :—ஏழு வாரங்கள் செல்லும். சுத்திகரிப்பின் நாட்கள் கழிந்த பின்பு எருசலேமில்
கோவிலுக்குப் போய்ப் பிரதிஷ்டை செய்யப் போகிறோம். அம்மா மேரி
வருகிறாள்.

(இருவரும் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள்.)

பிலிப்பு:—(உள்ளே ஓடி வந்து) மேரியைக் கூப்பிடுங்கள். வீதியில் ஏரோது ராஜா வருகிற தாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏலியாஸ்:—ஓடிவா மேரி, ஓடிவா. யோசேப்பு நீரும் வாரும்.
(இருவரும் வந்த பின்பு திரையை மூடி உற்றுப் பார்க்கிறார்கள்.)

மேரி:—ஏன் அப்பா. ராஜா வருகிறாரா?

பிலிப்பு:—குதிரை வீரர் வீதி வழியே போகிறார்கள். பின்னால் ஏரோதும் அவன் சேனா வீரரும் வருவார்கள். எருசலேமுக்குப் போகிறார்கள்.

ஏலியாஸ்:—(யோசேப்பைப் பார்த்து) சில நிமிஷங்கள் தாமதித்துப் போவது நல்லது, விளங்குகிறதா?

யோசேப்பு:—சரிதான். எனக்கு விளங்குகிறது. அவர் வீதியில் வரும்போது அழகான பெண்பிள்ளையும், பலசாலியான மனிதனும் வீட்டுக்குள் இருந்தால்தான் நல்லது என்று வட நாட்டில் ஜனங்கள் பேசிக் கொள்ளுவார்கள்.

ருத்:—(மேரி வெளியே பார்க்கிறாள்) மேரி வெளியே பார்க்காதே.

பிலிப்பு:—(யோசேப்பினிடம்) கொஞ்ச நாளைக்கு முன் இவர்கள் வரும்போது என் அக்காள் வீதியாள் வீதியில் போனாள். சேனா வீரரில் ஒருவன் அவளைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு குதிரையில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் விட்டான். நாங்கள் அக்காளை அதற்குப் பின் இன்னும் பார்க்கவே இல்லை.

ஏலியாஸ்:—(உட்கார்ந்திருக்கிறார்) உமது மகனுக்கு இயேசு என்று பெயர் அல்லவா? நமக்கு ஒரு இரட்சகர் தேவை. இரவில் நாம் கேட்ட பாட்டுகள் உமது மகனின் பிறப்பின் சம்பந்தமானது என்று மேய்ப்பர் நினைக்கிறார்கள். தற்காலத்தில் ஒவ்வொரு தாயும், தனக்கு பிறக்கும் ஆண் பிள்ளை வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா வாக இருக்காதா என்று யோசிக்கிறாள். எனது பிள்ளை மேசியாவாக இல்லா விட்டால் உமது பிள்ளை மேசியாவாக இருக்கட்டும். சரி. இப்போது வீதியில் பயமில்லை. நீங்கள் இருவரும் போகலாம்.

(யோசேப்பும் மேரியும் போகிறார்கள்.)

(திரை விழுகிறது)

(பாடகர் கூட்டம்—ஞானப்பாட்டு 55 பாடுகிறார்கள்.)

காட்சி III

(தூர் அறையில் கன்னி மரியாள் பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதாக வைக்கவேண்டும். யோசேப்பும், மேரியும் வருகிறார்கள்)

யோசேப்பு:—இந்த பெண்தான் கணக்குப் பிள்ளை மகள். உங்களிருவரையும் பார்க்க ஆசைப் படுகிறது. (மேரி கொஞ்சம் கம்பளி உடுப்புகள் கொண்டு வருகிறாள்.)

கன்னி மரியாள்:—இப்படி வந்து பார் அம்மா.

மேரி:—(பிள்ளையை முழங்காற்படியிட்டுப் பார்க்கிறாள். கம்பளி உடுப்புகளை கொடுக்கிறாள். கன்னிமரியாள் வாங்கிக் கொண்டு மேரியை முத்தம் இடுகிறாள். மேரி ஒரு பாட்டு படிக்கிறாள்.)

பாட்டு—(ஞானப்பாட்டு 302.)

(மேரி பாட்டு முடித்தவுடன் வெளியே பாட்டு சத்தம் கேட்கிறது. ஞானப்பாட்டு 98.) எல்லாரும் எட்டிப் பார்க்கிறார்கள். யோசேப்பு வெளியே போகிறார். மூன்று சாஸ்திரிகள் வந்து நமஸ்கரித்துத் தங்கள் காணிக்கைகளைப் படைக்கிறார்கள். மேரி ஞானப்பாட்டு 67 பாடுகிறாள்.)

மேரி:—(வீட்டுக்கு வந்து) அம்மா! அம்மா! நான் பேரம் இயேசு பாலகனைப் பார்த்தேன். அங்கே ராஜாக்கள் மாதிரி மூன்று பேர் வந்து பிள்ளைக்கும் காணிக்கை படைத்தார்கள். ருத்:—அப்படியானால் இயேசு என்ற பாலகன் அற்புத பிறவிதான். என்ன காணிக்கை கொண்டு வந்தார்கள்?

மேரி:—ஒருவர் ஒரு பெட்டியில் தங்கமும், இன்னொருவர் வாசனைத் திரவியமும், இன்னொருவர் தங்க நிறமான புட்டியில் வெள்ளைப் போளமும் படைத்தார்.
(அச்சமயத்தில் யோபு என்ற சத்திரக்காரன் மகன் ஓடி வந்து சதவைத் திறந்து உட்பிரவேசிக்கிறான்.)

யோபு:—அம்மா ஐயா எங்கே? சத்திரத்தில் ராஜாக்கள் மாதிரி மூன்று பேர் வந்திருக்கிறார்கள். நல்ல இடம் இல்லை. அமைதலான இடம் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஒட்டகங்களை நாங்களுடைய அவர்கள் வேலைக்காரரும் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். அவர்களுக்கு மாதிரம் கொஞ்சம் இடம் கொடுக்க முடியுமா?

ஏலியாஸ்:—ருத் என்ன சொல்லுகிறாய்? இடம் கொடுப்பது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். ருத்:—எனக்கு தடையில்லை. அதிக வேலைக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம்.
ஏலியாஸ்:—யோபு! போய்க் கூட்டிக் கொண்டு வா.

(ருத்தும் மேரியும் வீட்டை ஒழுங்குபடுத்தி, தம்பியும் தாங்களும் அடுத்த அறைக்குப் போகிறார்கள். ஏலியாஸ் வாவேற்க காத்திருக்கிறார்.)
(மூன்று சாஸ்திரிகளும் உள்பிரவேசிக்கிறார்கள். ஏலியாஸ் குனிந்து வணங்குகிறார். அவர்களும் குனிந்து ஆசீர்வாதம் கூறுகிறார்கள்.)
எனது நாமம் ஏலியாஸ். இது என் மனைவி. எனக்கு ஒரு பெண் பிள்ளையும் ஒரு மகனும் உண்டு.

ருத்:—வாருங்கள் பிரபுக்களே! ஆசனத்தில் அமருங்கள்.
(மேரி பாத்நிரங்களில் திராட்சரசமும், அப்பங்களுக்கும் கொண்டு வந்து வைக்கிறாள்.)

ஏலியாஸ்:—நீங்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து வந்தவர்கள்போல் காணப்படுகிறது.

முதல் சாஸ்திரி:—ஆம், எங்களுக்கு பாரதீக தேசம். நாங்கள் மூன்று மாத காலமாய்ப் பிரயாணம் செய்கிறோம்.

ஏலியாஸ்:—ஏன் அவ்வளவு கஷ்டமான பிரயாணம் செய்கிறீர்கள்? அறிய ஆசிக்கிறேன்.

52
m2H, N38V0
N37.1.63
218 346

2-ம் சாஸ்திரி :—நாங்கள் வான சாஸ்திரம் படிக்கிறவர்கள். ஒரு பெரிய நட்சத்திரத்தைக் கண்டோம். புஸ்தகங்களை வாசித்தோம். எவ்வித புஸ்தகங்கள்கூட படித்தோம். புஸ்தகச்சுருளில் ஒரு பாலகன் பிறப்பார். அவர் நாமம் அதிகுமாரன் வர்—ஆலோசனை கர்த்தா—வல்லமையுள்ள தேவன்—நித்திய பிதா. சமாதான பிரபு என்னப்படும் என்று எழுதி யிருக்கிறது. இந்த தீர்க்கத்தரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டவரை நாங்களே கண் முளிர கண்டு களிக்க வந்தோம்.

ஏலியாஸ் :—பார்த்து விட்டீர்களா?

3-ம் சாஸ்திரி :—எங்களுக்குத் திட்டமாய் முதலில் தெரியாதபடியால், ராஜாவைப் பார்க்க, ஏரோது ராஜாவினிடம் போனோம். அங்கே புஸ்தகச் சுருளில் வாசிக்கப்பட்டபடி, பெத்லேகேமில் பிறப்பார் என்று கண்டு பிடித்தோம். ஏரோது ராஜா தானும் பாலகனைப் பார்க்க விரும்புகிறார்.

ஏலியாஸ் :—அடியேன் இச்செய்திகளைக் கேட்கவும், தங்கள் எல்லாரையும் பார்க்கவும் கிடைத்த சிலாக்கியத்திற்காக என் கடவுளை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.

முதல் சாஸ்திரி :—ஈ நல்ல மனுஷன்போல் காணப்படுகிறாய். உங்கள் ராஜா பொல்லாதவராகத் தோன்றுகிறார். நாங்கள் திரும்ப அவரிடம் போகப் போகிறதில்லை. எகிப்து தேசத்தின் வழியாய்ப் போய் எங்கள் நாடு சேருவோம். இன்றைக்கே ஒருவருக்கும் தெரியாமல் புறப்படுகிறோம்.

2-ம் சாஸ்திரி :—மேரி! உனக்கு எங்கள் தேசத்து உடுப்பு ஒன்று கொடுக்கிறேன். (மேரி வணக்கத்துடன் பெற்று கொள்ளுகிறாள்.)

3-ம் சாஸ்திரி :—ஏலியாஸ். நீ போய் யோசேப்பினிடம் இந்த இடத்தை சீக்கிரம் விட்டு எங்கேயாவது போகச் சொல். எல்லாம் வல்ல கடவுளும் அவருக்கு தெரிவிப்பார். வழி நடத்துவார். கடவுள் உங்களோடு இருப்பாராக.

மேரி ஒரு பாட்டு பாடுகிறாள். ஞானப்பாட்டு 65 (யோசேப்புக்குத் தெரிவிக்கப்போகிறாரோ)

சாஸ்திரிகள் :—பாடுகிறார்கள். ஞானப்பாட்டு 64

காட்சி IV

மறுவாரம்

ருத் :—(ஏலியாஸ் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். மேரி பிள்ளையை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ருத் வெளியிலிருந்து வருகிறாள்.)

பெத்லேகேமில் வடபாகத்தில் மிகுந்த அழுகையும் கூக்குரலுமாயிருக்கிறது. என்ன சங்கதி என்று விசாரித்தால் நல்லது.

பிலிப்பு :—(ஒடி வந்து வீட்டுக்குள் நுழைகிறான்) அம்மா! சிறு குழந்தைகளை எல்லாம் கொல்லுகிறார்கள். தம்பியை என்ன செய்கிறது?

ருத் :—என்ன சங்கதி? தெளிவாய்ப் பேசு.

ஏலியாஸ் :—(புஸ்தகச் சுருளை மூடி வைத்து விட்டு) அநென்ன பிலிப்பு?

பிலிப்பு :—ஏரோது தன் சேவகரை அனுப்பி பெத்லேகேமிலுள்ள 2 வயதுக்கு உட்பட்ட ஆண் குழந்தைகளைக் கொல்லுகிறான்.

ருத் :—(சீமே உட்காருகிறாள்) ஐயோ, நான் என்ன செய்வேன்? நான் முதலில் சாகவேண்டும். ஏலியாஸ் :—ஆபிரகாமின் தேவனே! ஏரோது தன்னை ராஜா என்று சொல்லி, எத்தனை அக்கிரமங்கள் செய்து வருகிறான். இப்போது குழந்தைகளையும் கொல்லுகிறானே! தேவனே அக்கிரமக்காரன் தன் செய்கைகளை விட்டு ஓயமாட்டானா? ருத்! தாவீதை வெளியே போட்டு விடு. நம்மால் காப்பாற்ற முடியாது. என் செய்வேன்? ஐயோ மகனே!

(எல்லாரும் திகில் அடைந்தவர்களாய்க் காணப்படவேண்டும்)

மேரி :—தாவீதை ஒளித்து வைக்கக்கூடாதா?

ஏலியாஸ் :—எங்கே போவேன்? வீதியில் சேவகர்கள் காவல் காத்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களே!

ருத் :—நமக்கு ஆண் பிள்ளை இல்லையென்று சொல்லக்கூடாதா? பிறந்து இரண்டு வாரங்கள் தானே ஆயிற்று.

ஏலியாஸ் :—நான் பெத்லேகேமின் குடி மதிப்பு அட்டவணை அனுப்பி விட்டேனே! ஒவ்வொரு வருக்கும் ஆண் குழந்தை, பெண் குழந்தை எத்தனை என்று அந்த சேனாபதிக்கு அட்டவணையைப் பார்த்தவுடன் தெரியுமே!

ருத் :—என்ன செய்யலாம்? ஐயோ!

ஏலியாஸ் :—பொய் சொன்னால் முடியாது. வீடு முழுவதும் தேடுவார்கள். மகனைக் கொல்லுவார்கள். என்னைச் சிறைச்சாலையில் போடுவார்கள். மேரியையும் உன்னையும் அடிமையாக்குவார்கள்.

மேரி :—அப்பா! அட்டவணையில் வயது எழுதி விட்டீர்களோ?

ஏலியாஸ் :—இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆறுதலின் தெய்வமே எனக்கு இன்னொரு மகனைத் தரமாட்டாரா? மேரி! வெளியே போகாதே. (மேரி வெளியே போகிறாள்)

மேரி :—பிலிப்பு வீடு மட்டும் போய் விட்டு வருகிறேன்.

ருத் :—நான் பிள்ளையை ஒளித்து, செத்துப்போனமாதிரி அழுது கொண்டிருக்கலாமா? ஐயோ, தெய்வமே! ஏழைக்கு இரங்கும். நீரே என் தஞ்சம்.

ஏலியாஸ் :—அப்படியும் செய்யலாம். ஐயோ! அழுது விட்டால் என் செய்வது? மகனே! எத்தனை நாள் உனக்காகக் காத்திருந்தோம். இச்சமயத்தில் பிறந்தாயே!

மேரி :—(பையன் மாதிரி உடுத்தி இடுப்பில் கச்சை கட்டி, தலையில் தொப்பி மாதிரி கட்டி உள்ளே வருகிறாள்.)

அப்பா! நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். நான் பையன் மாதிரி உடுத்திக் கொண்டேன். தம்பியை பெண் குழந்தையாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். நன்றாய் உடுப்பு போட்டு மூடி வைத்துக்கொள்வோம். நான் பெரிய பையனாக காணப்படுகிறேன். என்னை வேண்டுமானாலும் கொல்லட்டும். தம்பியைக் காப்பாற்றுவோம்.

ஏலியாஸ் :—ஐயோ மகனே! ஒரு வேளை தப்பலாம். ருத்! மேரியின் தலை முடியைச் சரிப்படுத்து. நீ சரியாய் உட்கார்ந்து தையலை தைத்துக்கொண்டிரு. மேரி மேசை பக்கத்தில் நின்று, பத்து கற்பனைகளை என்னிடம் படித்து ஒப்புவித்துக் கொண்டிரு. தேவனாகிய கர்த்தாவே! உமது செவியைச் சாய்த்துக் கேளும். ஜீவனுள்ள தேவனே! இரங்கும்.

(ருத்! தன்னை அடக்கி உட்காருகிறான். மேரி பத்து கற்பனைகளை படிக்கிறாள்.)

மேரி :—உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தை விணிலே வழங்காதிருப்பாயாக.

(திரை திறக்கிறது. இரண்டு விரர் உள்ளே வருகிறார்கள். ஒருவன் கையில் வாள் இருக்கிறது. வாள் இரத்த மயமாயிருக்கிறது. ஏலியாஸ் ஒன்றும் தெரியாதவர்போல் திரும்பிப் பார்க்கிறார்)

ஏலியாஸ் :—என்ன சங்கதி?—யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?

(சேனாபதி பெரிய சிரிப்பு சிரிக்கிறார்.)

நான்தான் கணக்குப் பிள்ளை—யார் என்ன தப்பு செய்தது?

சேனாபதி :—ஏரோது ராஜா இரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளை எல்லாம் கொல்லும் படி உத்திரவு செய்திருக்கிறார். வீடு வீடாய்ப்புகுந்து குழந்தைகளை மோதி அடக்கிறோம். வீடுகளில் மனிதர் எங்களுடன் சண்டை இடுகிறார்கள். பெண்கள் எங்கள் முகங்களையும், கைகளையும் பீறிப்போடுகிறார்கள். நீங்களோ சமாதானமாயும் சந்தோஷமாயும் இருக்கிறீர்கள்.

ஏலியாஸ் :—பயங்கரம்! ஏன் இப்படி செய்யவேண்டும்?

சேனாபதி :—ஒரு பாலகன் பிறந்திருக்கிறாராம் அவர் ராஜ குழந்தை என்று ஏரோது கேள்விப்பட்டாராம். சரி, இந்த வீட்டில் ஓர் ஆண் குழந்தையும், ஒரு பெண் குழந்தையும் உண்டு.

ஏலியாஸ் :—ஆம்.

சேனாபதி :—நீங்கள் பயப்படவேண்டியதில்லை. பையன் பெரியவன். சேவகா! உனக்கு இங்கு ஜோலி இல்லை. போவோம்.

(போய் விடுகிறார்கள். ருத் விதைத்து உட்கார்ந்திருக்கிறாள்)

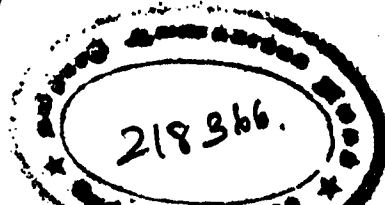
ஏலியாஸ் :—என் ஆத்துமாவே கர்த்தரைத் துதி. எங்களை வலு சர்ப்பத்தின் கைக்குத் தப்பு வித்தீர்.

மேரி :—தாவிது பிழைத்தான். பாலகன் இயேசுவும் பெத்லேகேமில் இல்லை என்று சந்தோஷப்படுகிறேன் அம்மா. எருசலேமுக்குப் போகிற வழியில் அவர்கள் நேற்று இரவே போய் விட்டார்கள். என் சொல்லுக்கிணங்கி இயேசு பாலகனும் தப்பினார்.

(ஞானப்பாட்டு 61 பாடுகிறாள்)

திரை விழுகிறது.

ADAPTED BY JANE MARY FENN.

கிறிஸ்து நாதர்

இறைவரின் சிறந்த இறைவர் தலைவ, அறையின் உம்புகழ் ஆவ நெனிதோ? பாவிக்கா உதித்துப் பாடுகள் உழன்றே ஆவியை இழந்த அருங்குணச்செல்வ, பலவிடம் சென்று பலரைக் கண்டு பலவிதம் பிரசங்கம் பண்பாய்ச் செய்து பாலரை அணைத்துப் பாவியை வாழ்த்திச் சிலரைப் பாலனம் செய்த சீரானே, பிணியர் பலரைப் பிரியமாய் கொக்கி நன்றவர் பிணியை நயந்து நின்றகற்றிப் பன்னிரு சீஷரைப் பாரிளிற் கொண்டு மன்னிடும் கிறிஸ்தேனும் மருமை உடையோய், பெரிய எம் பாவம் பரிவுடன் துடைத்தே வருக எம் வினைதிர்க்க வருகவே!

S. Samuel Jayaraj, Student,
St. Paul's High School, Madras.

தமிழ்

என்னருந் தமிழே, என்னருந் தமிழே, என்றும் வளர்த்தோங்கி எனக்கருள் புரிவாய்! அளவிலா ஆசை அடைந்தேன் உன்மேல்; உன்னைக் கற்கவே உயிரை வளர்த்தேன்! உன்னைக் போன்ற ஒரு மோழி வேறிலை; பூமியில் எங்கும் புகழ்வார் உன்னை; உன்னை என்றும் ஓயாது படிப்பேன்.

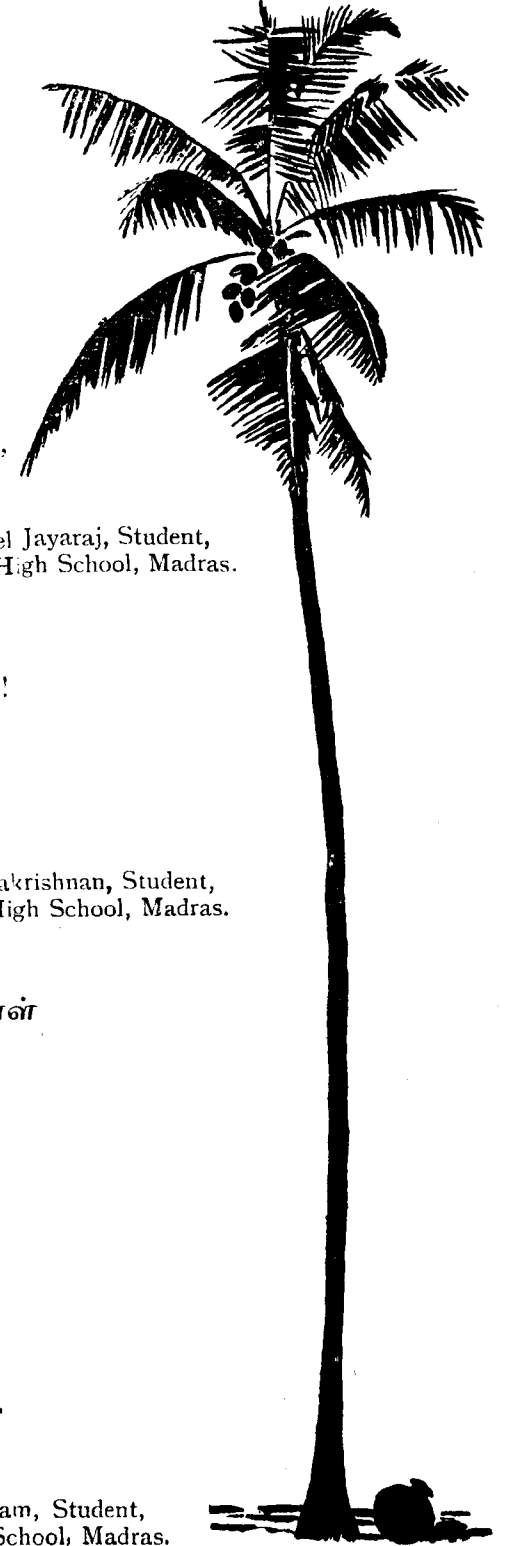
R. Gopalakrishnan, Student,
St. Paul's High School, Madras.

சேவல் விடுதா து

பரீட்சை நீக்க வேண்டுகோள்

செந்நிறச் சேவல், செந்நிறச் சேவல், செந்தமிழ் நாட்டில் சிறப்புடன் வளரும் கடிங்கரஸ் என்னும் கட்சியின் சார்பில் பாங்குடன் உழைக்கப் பதவியை ஏற்ற கல்வி அமைச்சரைக் கட்டாயம் கண்டே அல்லலைத் தந்திங் கீதியைப் பெருக்கும் பரீட்சையதனைப் பண்புடன் அகற்றப் பரிந்தே அம்ம பல முறை வேண்டி உத்தரம் கேட்டு நீ உடனே என்னிடம் பத்திரமாகப்பதிவைச் சொல்லுதி! உனக்கு வேண்டிய உண் பொருள் யாவையும் அன்புடைச் சேவலே, அளிப்பேன் நினக்கே. மெத்தவும் மாணவர் மெச்சியே வாழ்ந்திட இத்த கைப் பணியை இனிது செய்வாயே!

V. S. Ramanujam, Student,
St. Paul's High School, Madras.

“பட்டம் விடப்போகிறேன்”

Printed by S. T. Rhenius at the N.M.S. Press, 48 B, Peters Road, Royapettah
and Published by Rev. T. A. Fenn, College Church,
12, Venkata Maistry Street, George Town, Madras.